

INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISECH, ČLÁNCÍCH A PUBLIKACÍCH

SBÍRKA ZÁKONŮ 2013

Částka 83 – čís. 199

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Rešovské vodopády a stanovení jejich bližších ochranných podmínek. Národní přírodní rezervace se rozkládá na území Moravskoslezského kraje, v katastrálních územích Rešov a Ruda u Rýmařova. Orientační grafické znázornění území národní přírodní rezervace je uvedeno v příloze č. 2 k této vyhlášce. Povolovat změny druhu pozemků nebo způsobů jejich využití lze v tomto území jen se souhlasem příslušného orgánu ochrany přírody. Účinnost od 1. 8. 2013.

Částka 83 – čís. 200

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Stará a Nová řeka a stanovení jejich bližších ochranných podmínek. Národní přírodní rezervace se rozkládá na území Jihočeského kraje, v katastrálních územích Holičky u Staré Hlíny, Stříbřec, Majdalena a Hamr. Orientační grafické znázornění území národní přírodní rezervace a jejího ochranného pásma je uvedeno v příloze č. 2 k této vyhlášce. Jen se souhlasem příslušného orgánu ochrany přírody lze v tomto území povolovat změny druhu pozemků nebo způsobů jejich využití. Účinnost od 1. 8. 2013.

Částka 83 – čís. 201

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní památky Kukle a stanovení jejich bližších ochranných podmínek. Národní přírodní památka se rozkládá na území Jihomoravského kraje, v katastrálním území Boleradice. Orientační grafické znázornění území národní přírodní památky a jejího ochranného pásma je uvedeno v příloze č. 2 k této vyhlášce. Jen se souhlasem příslušného orgánu ochrany přírody lze v národní přírodní památce zejména povolovat a provádět změny druhu pozemků nebo způsobů jejich využití. Účinnost od 1. 8. 2013.

Částka 83 – čís. 202

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní památky Dunajovické kopce a stanovení jejich bližších ochranných podmínek. Národní přírodní památka se rozkládá na území Jihomoravského kraje, v katastrálních územích Brod nad Dyjí, Březí u Mikulova, Dobré Pole a Dolní Dunajovice, její ochranné pásmo v katastrálních územích Dobré Pole a Dolní Dunajovice. Orientační grafické znázornění území národní přírodní památky a jejího ochranného pásma je uvedeno v příloze č. 3 k této vyhlášce. Jen se souhlasem příslušného orgánu ochrany přírody

lze v národní přírodní památce zejména povolovat a provádět změny druhu pozemků nebo způsobů jejich využití, povolovat a provádět změny dokončených staveb nebo změny staveb před jejich dokončením nebo umisťovat stavby a reklamní a informační zařízení, a upravovat povrch pozemních komunikací s použitím jiného než místního přírodního materiálu stejného geologického původu. Účinnost od 1. 8. 2013.

Částka 83 – čís. 203

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Žofinka a stanovení jejich bližších ochranných podmínek. Národní přírodní rezervace se rozkládá na území Jihočeského kraje, v katastrálních územích Dvory nad Lužnicí, Vyšné, Hranice u Nových Hradů. Orientační grafické znázornění národní přírodní rezervace a jejího ochranného pásma je uvedeno v příloze č. 2 k této vyhlášce. Jen se souhlasem příslušného orgánu ochrany přírody lze v národní přírodní rezervaci povolovat změny druhu pozemků nebo způsobů jejich využití. Účinnost od 1. 8. 2013.

Částka 83 – čís. 204

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní památky Rendez-vous a stanovení jejich bližších ochranných podmínek. Národní přírodní památka a její ochranné pásmo se rozkládají na území Jihomoravského kraje, v katastrálním území Valtice. Orientační grafické znázornění národní přírodní památky a jejího ochranného pásma je uvedeno v příloze č. 3 k této vyhlášce. Jen se souhlasem příslušného orgánu ochrany přírody lze v národní přírodní památce zejména povolovat a provádět změny druhu pozemků nebo způsobů jejich využití, povolovat a provádět změny dokončených staveb nebo změny staveb před jejich dokončením nebo umisťovat stavby a reklamní a informační zařízení, a upravovat povrch pozemních komunikací s použitím jiného než místního přírodního materiálu stejného geologického původu. Účinnost od 1. 8. 2013.

Částka 83 – čís. 205

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní památky Stránská skála a stanovení jejich bližších ochranných podmínek. Národní přírodní památka a její ochranné pásmo se rozkládají na území Jihomoravského kraje, v katastrálním území Slatina. Orientační grafické znázornění národní přírodní památky a jejího ochranného pásma je uvedeno v příloze č. 3 k této vyhlášce. Jen se souhlasem příslušného orgánu ochrany přírody lze v národní přírodní památce zejména povolovat a provádět změny druhu pozemků nebo způsobů jejich využití, povolovat a provádět změny dokončených staveb nebo změny staveb před jejich dokončením nebo umisťovat stavby a reklamní a informační zařízení, a upravovat povrch pozemních komunikací s použitím jiného než místního přírodního materiálu stejného geologického původu. Účinnost od 1. 8. 2013.

Částka 83 – čís. 206

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 46/2010 Sb., o příslušnosti správy národních parků a správy chráněných krajinných oblastí k výkonu státní správy ve správních obvodech tvořených národními přírodními rezervacemi, národními přírodními památkami a jejich ochrannými pásmy, ve znění pozdějších předpisů. Změna se týká Správy Chráněné krajinné oblasti Jeseníky, Správy Chráněné krajinné oblasti Pálava a Správy Chráněné krajinné oblasti Třeboňsko (v souvislosti s výše uvedenými předpisy). Účinnost od 1. 8. 2013.

Částka 83 – čís. 207

Vyhláška o zrušení některých právních předpisů o vyhlášení zvláště chráněných území. Vyhláškou se zrušují dosavadní právní předpisy týkající se výše uvedených území v Moravskoslezském, Jihočeském a Jihomoravském kraji. Účinnost od 1. 8. 2013.

Částka 86 – čís. 212

Zákon, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 10. 2013.

Částka 86 – čís. 214

Zákon, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 8. 8. 2013.

Částka 89 – čís. 223

Zákon, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 8. 2013 (s odchylkami).

Částka 97 – čís. 252

Vyhláška o rozsahu údajů v evidencích stavu povrchových a podzemních vod a o způsobu zpracování, ukládání a předávání těchto údajů do informačních systémů veřejné správy. Účinnost od 1. 9. 2013 (s odchylkami).

Částka 99 – čís. 256

Zákon o katastru nemovitostí (katastrální zákon).

Zrušují se jím (mimo jiné) zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, dosavadní zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), nařízení vlády č. 111/2001 Sb., o porovnávání a přejímání údajů katastru nemovitostí České republiky a evidence obyvatel, vyhláška č. 162/2001 Sb., o poskytování údajů z katastru nemovitostí České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a katastrální vyhláška č. 26/2007 Sb., ve znění vyhlášky č. 164/2009 Sb. Účinnost od 1. 1. 2014.

Částka 99 – čís. 257

Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o katastru nemovitostí. **Kromě stavebního zákona (§ 101 odst. 1)** se jím mění také zákon o správních poplatcích, horní zákon, zákon o obcích (obecní zřízení), zákon o zeměměřičství a zákon o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí. Účinnost od 1. 1. 2014.

Částka 106 – čís. 275

Zákon, kterým se mění zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 1. 2014.

Částka 106 – čís. 280

Zákon, kterým se mění zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 10. 2013.

PRÁVNÍ ROZHLEDY

Číslo 13–14/2013

Mgr. David Slováček: Veřejně přístupná účelová komunikace
Podle úvodu autora je cílem článku představení veřejně přístupné účelové komunikace jakožto institutu veřejného práva. Dokládá většinou shodu v právní teorii a praxi, že k tomu, aby určitá cesta mohla být v deklaratorním řízení označena za veřejně přístupnou účelovou komunikaci, musí splňovat 4 základní znaky – patrnost v terénu, zákonný účel, výslovný či konkludentní souhlas vlastníka pozemku a nutnou komunikační potřebu.

Doc. JUDr. Pavel Mates, CSc.: Doručování do datových schránek
Článek je věnován otázkám, z nichž některé je podle autora možno přičíst i na vrub tomu, že datové schránky mají virtuální povahu a boří tak zažitě zvyky. Zabývá se důsledky jiného doručení, doručení nesprávně osobě, okamžiku doručení, situaci, kdy subjekt má více datových schránek pro různé druhy své aktivity, a v praxi se vyskytujícími požadavkům na vybavení datové zprávy zaručeným (respektive uznávaným) elektronickým podpisem.

JUDr. Lukáš Potěšil: Ph.D.: Správní řád a nový občanský zákoník
Autor se ve svém příspěvku zabývá některými dopady rekonstrukce soukromého práva ve vztahu k právní úpravě zakotvené ve správním řádu, s cílem poukázat na to, zda a jak blížíci se účinnost nového občanského zákoníku ovlivní některé oblasti správního práva, například procesní způsobilost účastníků, veřejnoprávní smlouvy, zastoupení účastníků správního řízení.

Číslo 17/2013

JUDr. Petr Kolman, Ph.D.: K problematice podjatosti členů rozkladové komise

Autor v článku uzavírá, že členové rozkladové komise, i když ve většině nejsou zaměstnanci zařazenými do ministerstva či jiného ústředního správního úřadu, musí být pokládáni za úřední osoby a je možno legálně namítat jejich podjatost s následkem vyloučení z projednávání a rozhodování věci v rámci rozkladového řízení. O námitce podjatosti by měl rozhodnout přímo ministr či jiný vedoucí ústředního správního úřadu bez zbytečného odkladu a v souladu se zásadou legitimního očekávání. Autor zastává názor, že účastník řízení má samozřejmě právo znát složení rozkladové komise, a to jak ze zákona o svobodném přístupu k informacím, tak i interpretací správního řádu. Dle soudu autora jde o informaci „jednoduchou“, tudíž je nutné ji žadateli poskytnout bez zbytečného odkladu, nejpozději do 15 kalendářních dnů.

David Vávra: Určení hranice mezi pozemky v novém občanském zákoníku

Po historickém exkurzu autor shrnuje, že mapový podklad nezaručoval, nezaručuje a v dohledné době nebude zaručovat možnost přesného vytýčení hranic pozemků. Připomíná ustanovení nového a dosavadního katastrálního zákona, z nichž vyplývá, že předmětem převodu vlastnického práva není pozemek se stabilizovanými hranicemi v terénu, ale pozemek v podobě parcely, a že zakres hranic v katastrální mapě a stabilizace hranic v terénu se nemusí překrývat. Uvádí také, že v současné době nemají vlastníci pozemků příliš možností, jak určení hranic dosáhnout. Autor vítá § 1028 nového občanského zákoníku jako ustanovení, které vrací do právního řádu možnost žádat, aby soud určil neznatelné nebo pochybné hranice pozemku, a přes jeho stručnost je považuje za podstatný a pro praxi potřebný krok dopředu.

MODERNÍ OBEC

Číslo 9/2013

Mgr. Karel Černín: Překážky na veřejných cestách

Podle autorem uvedeného shrnutí v závěru článku je právní problematika odstraňování překážek z veřejných cest složitá; procesní režim se liší podle druhu překážky a podle kategorie pozemní komunikace, na níž se nachází. Cílem článku bylo poskytnout obecním úřadům základní orientaci v této problematice, aby odpovědné úřední osoby věděly, o které zákonné ustanovení se v různých situacích opírat.

VEŘEJNÁ SPRÁVA

Číslo 17/2012

Mgr. Michal Spáčil: Žádost zjevně právně nepřipustná a zastavení řízení

Článek je věnován některým aspektům, které podle autora komplikují zdánlivou bezproblémovost sice užitečného, ale svým způsobem extrémního institutu zastavení řízení o žádosti, která je zjevně nepřipustná, jenž by neměl být opomíjen, ale ani nadužíván.

INFORMACE A STANOVISKA

SPOLEČNÉ STANOVISKO

Ministerstva pro místní rozvoj

a Ministerstva životního prostředí ze dne 30. 8. 2013
ve věci postupů stavebního úřadu podle zákona
č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním
řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,
v součinnosti s dotčeným orgánem chránícím veřejné
zájmy podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

1. ÚVOD

Stanovisko se zabývá problematikou uplatňování ustanovení § 11 odst. 1 až 3 zákona o ochraně ovzduší, která upravují vydávání závazného stanoviska dotčeného orgánu na úseku ochrany ovzduší, v postupech stavebních úřadů podle stavebního zákona při umísťování, povolování provádění a povolování užívání stavebních záměrů obsahujících stacionární zdroje. Stanovisko je zpracováno na základě množících se dotazů k této problematice.

Dne 1. 9. 2012 nabyl účinnosti zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší. Tímto zákonem se zrušuje zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.

Dne 1. 1. 2013 nabyla účinnosti novela stavebního zákona vydaná zákonem č. 350/2012 Sb. V souvislosti s přijatou novelou stavebního zákona byly novelizovány i jeho prováděcí předpisy. Vyhláška č. 431/2012 Sb., kterou byla novelizována vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, nabyla účinnosti dne 1. 1. 2013. Vyhláškou č. 63/2013 Sb. byla novelizována vyhláška č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření. Tato vyhláška nabyla účinnosti dne 29. 3. 2013 a změnila ve smyslu svého obsahu též název původní vyhlášky na vyhlášku o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, neboť současně zrušila vyhlášku č. 526/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona ve věcech stavebního řádu. Vyhláška č. 62/2013 Sb., kterou byla novelizována vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, nabyla účinnosti dne 29. 3. 2013.

2. UMÍSTĚNÍ, PROVÁDĚNÍ A UŽÍVÁNÍ STAVEBNÍHO ZÁMĚRU

2. a) Umístění

Podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně ovzduší **Ministerstvo životního prostředí** vydává závazné stanovisko k umístění stavby pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání, k řízení podle jiného právního předpisu, s odkazem mimo jiné na stavební zákon.

Závazné stanovisko ministerstva životního prostředí bude stavební úřad vyžadovat k územnímu řízení, ke zjednodušenému územnímu řízení, k veřejnoprávní smlouvě o umístění stavby, popřípadě k územnímu souhlasu, kterými se umísťuje stavba pozemní komunikace a parkoviště splňující uvedené parametry.

Podle § 11 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně ovzduší **krajský úřad** vydává závazné stanovisko k umístění stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu, s odkazem mimo jiné na stavební zákon.

Závazné stanovisko příslušného krajského úřadu bude stavební úřad vyžadovat k územnímu řízení, ke zjednodušenému územnímu řízení, k veřejnoprávní smlouvě o umístění stavby nebo k územnímu souhlasu, kterými se umísťuje stavba, jejíž součástí je stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší.

Stejně bude stavební úřad postupovat v územním řízení o změně využití území a v územním řízení o změně vlivu užívání stavby na území.

Podle § 11 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší **obecní úřad obce s rozšířenou působností** vydává závazné stanovisko k územnímu a stavebnímu řízení a k řízení o vydání kolaudačního souhlasu z hlediska ochrany ovzduší u stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

Závazné stanovisko příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností bude stavební úřad vyžadovat k územnímu řízení, ke zjednodušenému územnímu řízení, k veřejnoprávní smlouvě o umístění stavby nebo k územnímu souhlasu, kterými se umísťuje stavba, jejíž součástí je stacionární zdroj neuvedený v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší.

Stejně bude stavební úřad postupovat v územním řízení o změně využití území a v územním řízení o změně vlivu užívání stavby na území.

Závazné stanovisko vydává orgán ochrany ovzduší podle § 11 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší i k územnímu souhlasu, ačkoli se územní souhlas nevydává ve správním řízení (viz § 96 odst. 4 stavebního zákona). Tento postup vychází z ustanovení § 96 odst. 1 a 2 stavebního zákona, podle kterých za stanovených podmínek a v určitých případech místo územního rozhodnutí stavební úřad vydá územní souhlas. Územní souhlas obdobně jako veřejnoprávní smlouva (viz § 78a odst. 1 stavebního zákona) nahrazuje územní rozhodnutí, které je výsledkem provedeného územního řízení.

2. b) Provádění

Podle § 11 odst. 2 písm. c) zákona o ochraně ovzduší **krajský úřad** vydává závazné stanovisko ke stavbě a změně stavby stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu, s odkazem mimo jiné na stavební zákon.

Závazné stanovisko příslušného krajského úřadu bude stavební úřad vyžadovat ke stavebnímu řízení, k veřejnoprávní smlouvě o provedení stavby a k oznámení stavebního záměru stavebnímu úřadu autorizovaným inspektorem, kterými se po-

voluje provádění stavby, změny stavby před jejím dokončením a změny dokončené stavby, jejíž součástí je stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší.

K ohlášení stavebník není povinen připojit souhlasné závazné stanovisko krajského úřadu, neboť není zákonem o ochraně ovzduší pro tuto formu povolení provádění stavby vyžadováno. To platí i v případě, že stavební úřad rozhodne usnesením o provedení stavebního řízení.

Podle § 11 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší **obecní úřad obce s rozšířenou působností** vydává závazné stanovisko k územnímu a stavebnímu řízení a k řízení o vydání kolaudačního souhlasu z hlediska ochrany ovzduší u stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

Závazné stanovisko příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností bude stavební úřad vyžadovat ke stavebnímu řízení, k veřejnoprávní smlouvě o provedení stavby a k oznámení stavebního záměru stavebnímu úřadu autorizovaným inspektorem, kterými se povoluje provádění stavby a změny dokončené stavby (pokud bude vyžadovat stavební povolení), jejíž součástí je stacionární zdroj neuvedený v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší.

V případě změny stavby před jejím dokončením stavební úřad nebude vyžadovat závazné stanovisko příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností, ale podle § 118 odst. 3 stavebního zákona žádost o změnu stavby před dokončením projedná s dotčeným orgánem v rozsahu, v jakém se změna přímo dotýká zájmů chráněných zákonem o ochraně ovzduší.

K ohlášení stavebník není povinen připojit souhlasné závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, neboť není zákonem o ochraně ovzduší pro tuto formu povolení provádění stavby vyžadováno, neprojednává se ve správním řízení (viz § 106 odst. 2 stavebního zákona) a nenahrazuje stavební povolení. Stavební povolení může být nahrazeno pouze veřejnoprávní smlouvou o provedení stavby (viz § 116 odst. 1 stavebního zákona) nebo oznámením stavebního záměru stavebnímu úřadu autorizovaným inspektorem (viz § 117 odst. 2 stavebního zákona).

Závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností nebude vyžadováno ani v případě, že stavební úřad rozhodne usnesením o provedení stavebního řízení.

2. c) Užívání

Podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ovzduší **krajský úřad** vydává povolení provozu stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu (dále jen „povolení provozu“).

Pravomocné povolení provozu bude stavební úřad vyžadovat k oznámení o užívání stavby, k vydání kolaudačního souhlasu, k vydání povolení k předčasnému užívání stavby a k povolení zkušebního provozu stavby, kterými se povoluje užívání, předčasné užívání a zkušební provoz stavby, jejíž součástí je stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší.

Povolení provozu je pro postup stavebního úřadu podkladovým rozhodnutím, pokud je nezbytné při uvádění stavby do užívání podle stavebního zákona (viz § 119 odst. 2 stavebního zákona), pro povolení k předčasnému užívání stavby (viz § 123 odst. 2 stavebního zákona) a pro povolení zkušební provozu (§ 124 odst. 1 stavebního zákona).

Podle § 11 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší **obecní úřad obce s rozšířenou působností** vydává závazné stanovisko k územnímu a stavebnímu řízení a k řízení o vydání kolaudačního souhlasu z hlediska ochrany ovzduší u stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

Závazné stanovisko příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností bude stavební úřad vyžadovat k vydání kolaudačního souhlasu, kterým se povoluje užívání stavby, jejíž součástí je stacionární zdroj neuvedený v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší.

K oznámení o užívání stavby stavebník není povinen přiložit závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, neboť není zákonem o ochraně ovzduší pro tuto formu uvádění stavby do užívání vyžadováno.

3. ODPOVĚDI K DOPLŇUJÍCÍM OTÁZKÁM K TÉTO PROBLEMATICE

- Jaký bude postup stavebního úřadu, bude-li pro stavbu vedeno kolaudační řízení podle zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavební řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve smyslu přechodného ustanovení § 190 odst. 5 stavebního zákona?

Pokud kolaudovaná stavba byla pravomocně povolena přede dnem 1. 1. 2007 a obsahuje stacionární zdroj podléhající zákonu o ochraně ovzduší, podkladem pro vydání kolaudačního rozhodnutí bude pravomocné povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) v případě stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší, neboť je nezbytné při uvádění stavby do užívání podle stavebního zákona (viz § 81 odst. 1 předchozího stavebního zákona) nebo závazné stanovisko podle § 11 odst. 3 zákona v případě stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší. Je třeba zdůraznit, že při vydávání povolení provozu a závazného stanoviska do kolaudačního řízení podle předchozího stavebního zákona musí orgány ochrany ovzduší respektovat stav věci zakotvený pravomocným povolením stavby, z tohoto stavu musí vycházet a nemohou stanovit v závazném stanovisku podmínky nad rámec či v rozporu s pravomocným povolením stavby.

- Jaký bude postup orgánu ochrany ovzduší, byla-li dokumentace nebo projektová dokumentace stavby zpracována a správní řízení bylo zahájeno před 1. 9. 2012 a závazné stanovisko orgánu ochrany ovzduší bylo vydáno podle zákona č. 86/2002 Sb.? Bude stavební úřad rozhodovat podle tohoto závazného stanoviska?

Pokud bylo územní nebo stavební řízení zahájeno před účinností nového zákona o ochraně ovzduší, bude postačovat zá-

vazné stanovisko podle zákona č. 86/2002 Sb. Pokud bylo řízení podle stavebního zákona zahájeno po 1. 9. 2012 (tj. po nabytí účinnosti nového zákona o ochraně ovzduší), orgán ochrany ovzduší buď potvrdí své původní závazné stanovisko s tím, že se novou právní úpravou nezměnily podmínky, za kterých bylo vydáno, nebo vydá nové závazné stanovisko.

- Ke stavbě bylo vydáno územní rozhodnutí před 1. 9. 2012 a stavba nepodléhala posouzení orgánu ochrany ovzduší podle zákona č. 86/2002 Sb. Bude ke stavebnímu řízení pro stacionární zdroj vyžadováno závazné stanovisko podle zákona č. 201/2012 Sb.?

Ano, bez ohledu na to, že by podle předchozí právní úpravy (zákon č. 86/2002 Sb.) nebylo k územnímu řízení závazné stanovisko vyžadováno. Ke stavebnímu řízení je za účinnosti nového zákona (zákon č. 201/2012 Sb.) nutno doložit závazné stanovisko orgánu ochrany ovzduší, jako nezbytný podklad pro stavební řízení.

4. POJMY A PŘEHLED POSTUPŮ

4. a) Pojmy podle zákona o ochraně ovzduší

Podle § 1 odst. 1 nového zákona o ochraně ovzduší se **ochranou ovzduší** rozumí předcházení znečišťování ovzduší a snižování úrovně znečišťování tak, aby byla omezena rizika pro lidské zdraví způsobená znečištěním ovzduší, snížení zátěže životního prostředí látkami vnášenými do ovzduší a poškozujícími ekosystémy a vytvoření předpokladů pro regeneraci složek životního prostředí postižených v důsledku znečištění ovzduší.

Znečišťující látkou se podle § 2 písm. b) pro účely zákona o ochraně ovzduší rozumí každá látka, která svou přítomností v ovzduší má nebo může mít škodlivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí anebo obtěžuje zápachem.

Znečišťováním (emisí) se podle § 2 písm. c) pro účely zákona o ochraně ovzduší rozumí vnášení jedné nebo více znečišťujících látek do ovzduší.

Stacionárním zdrojem se podle § 2 písm. e) pro účely zákona o ochraně ovzduší rozumí ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, které znečišťují nebo by mohly znečišťovat, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů.

Imisním limitem se podle § 2 písm. k) pro účely zákona o ochraně ovzduší rozumí nejvyšší přípustná úroveň znečištění stanovená tímto zákonem.

Podle § 3 odst. 1 zákona o ochraně ovzduší jsou imisní limity a přípustné četnosti jejich překročení uvedeny v příloze č. 1 k tomuto zákonu. Imisní limity jsou závazné pro orgány ochrany ovzduší při výkonu jejich působnosti podle tohoto zákona.

4. b) Pojmy a postupy podle stavebního zákona

Stavbou se podle § 2 odst. 3 stavebního zákona rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Dočasná stavba je stavba, u které stavební úřad předem omezí dobu jejího trvání. Za stavbu se považuje také výrobek plnící funkci stavby. Stavba, která slouží reklamním účelům, je stavba pro reklamu.

Pokud se ve stavebním zákoně používá pojmu stavba, rozumí se tím podle okolností i její část nebo změna dokončené stavby (§ 2 odst. 4).

Podle § 2 odst. 5 stavebního zákona je **změnou dokončené stavby** nástavba, kterou se stavba zvyšuje [písm. a)], přístavba, kterou se stavba půdorysně rozšiřuje a která je vzájemně provozně propojena s dosavadní stavbou [písm. b)], stavební úprava, při které se zachovává vnější půdorysně i výškové ohraničení stavby [písm. c)].

Podle § 3 odst. 2 se **zařízením** pro účely stavebního zákona rozumí informační a reklamní panel, tabule, deska či jiná konstrukce a technické zařízení, pokud nejde o stavbu podle § 2 odst. 3. V pochybnostech, zda se jedná o stavbu nebo zařízení, je určující stanovisko stavebního úřadu.

Pokud se ve stavebním zákoně používá pojmu **stavební záměr**, rozumí se tím podle okolností stavba, změna dokončené stavby, terénní úprava, zařízení nebo údržba (§ 3 odst. 5).

Problematika **dotčených orgánů** je upravena v § 4 stavebního zákona. Podle § 4 odst. 2 stavebního zákona stavební úřady postupují ve vzájemné součinnosti s dotčenými orgány chránícími veřejné zájmy podle zvláštních právních předpisů. Dotčené orgány vydávají závazná stanoviska pro rozhodnutí a pro jiné úkony stavebního úřadu nebo úkony autorizovaného inspektora podle tohoto zákona, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak [§ 4 odst. 2 písm. a)]. Dotčený orgán je vázán svým předchozím stanoviskem nebo závazným stanoviskem. Navazující stanoviska nebo navazující závazná stanoviska mohou dotčené orgány v téže věci uplatňovat pouze na základě nově zjištěných a doložených skutečností, které nemohly být uplatněny dříve a kterými se podstatně změnilly podmínky, za kterých bylo původní stanovisko vydáno, nebo skutečností vyplývajících z větší podrobnosti pořízené územně plánovací dokumentace nebo podkladů pro rozhodnutí nebo jiný úkon orgánu územního plánování nebo stavebního úřadu podle tohoto zákona, jinak se k nim nepřihlíží (§ 4 odst. 4). Stanoví-li dotčené orgány ve svém stanovisku nebo závazném stanovisku podmínky, a stanou-li se tyto podmínky součástí výrokové části rozhodnutí, nebo součástí opatření obecné povahy nebo jiného úkonu orgánu územního plánování nebo stavebního úřadu podle tohoto zákona, mohou dotčené orgány kontrolovat jejich dodržování (§ 4 odst. 6).

Pro účely **územního řízení** je žadatel podle § 86 odst. 2 písm. b) stavebního zákona povinen k žádosti o vydání územního rozhodnutí připojit závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo jiné doklady podle zvláštních právních

předpisů, nevydává-li se koordinované závazné stanovisko podle § 4 odst. 7 nebo (nejde-li) o závazné stanovisko vydávané správním orgánem, který je příslušný vydat územní rozhodnutí.

Je-li podle § 4 odst. 7 stavebního zákona dotčeným orgánem podle zvláštních právních předpisů tentýž orgán veřejné správy, vydává koordinované stanovisko nebo koordinované závazné stanovisko, zahrnující požadavky na ochranu všech dotčených veřejných zájmů, které hájí. Koordinované stanovisko nebo koordinované závazné stanovisko lze vydat pouze v případě, nejsou-li požadavky na ochranu dotčených veřejných zájmů v rozporu.

Podle § 78a odst. 1 stavebního zákona může stavební úřad uzavřít se žadatelem **veřejnoprávní smlouvu o umístění stavby**, která nahradí územní rozhodnutí. K návrhu veřejnoprávní smlouvy žadatel připojí dokumentaci v rozsahu jako k žádosti o vydání územního rozhodnutí, včetně situačního výkresu na podkladě katastrální mapy, a závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů.

Podle § 96 odst. 3 písm. b) stavebního zákona k žádosti o **územní souhlas** žadatel připojí souhlasná závazná stanoviska, popřípadě souhlasná rozhodnutí dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě rozhodnutí podle § 169 odst. 3 a 4. Na vydávání územního souhlasu se podle § 96 odst. 4 stavebního zákona nevztahují části druhá a třetí zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Dojde-li podle § 96 odst. 5 stavebního zákona stavební úřad k závěru, že žádost nebo záměr nesplňuje podmínky pro vydání územního souhlasu, nebo mohou být přímo dotčena práva dalších osob kromě osob uvedených v odstavci 3 písm. d), ledaže by s tím tyto osoby vyslovily souhlas, rozhodne usnesením o provedení územního řízení. Jednou z podmínek pro vydání územního souhlasu je soulad záměru s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů.

Ohlášení je ve stavebním zákoně upraveno v § 105 až 107. Stavební zákon v § 105 odst. 1 písm. c) stanoví, že k ohlášení stavebník připojí souhlasná závazná stanoviska, popřípadě souhlasná rozhodnutí dotčených orgánů, jsou-li vyžadována zvláštním právním předpisem. Podle § 106 odst. 2 stavebního zákona se ohlášení neprojednává ve stavebním řízení podle § 111 až 113. Na vydání souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru se nevztahují části druhá a třetí správního řádu.

Dojde-li podle § 107 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad k závěru, že ohlášení není úplné nebo záměr nesplňuje podmínky pro vydání souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru, rozhodne usnesením o provedení stavebního řízení. Jednou z podmínek pro vydání souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru je jeho soulad se závaznými stanovisky.

Pro účely **stavebního řízení** je stavebník podle § 110 odst. 2 písm. d) stavebního zákona k žádosti o stavební povolení povinen připojit závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo jiné doklady vyžadované zvláštními právními předpisy.

U staveb vyžadujících stavební povolení může podle § 116 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad uzavřít se stavebníkem **veřejnoprávní smlouvu o provedení stavby**, která nahradí stavební povolení. K návrhu veřejnoprávní smlouvy stavebník připojí projektovou dokumentaci a další podklady v rozsahu jako k žádosti o stavební povolení, to znamená, že připojí též závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo jiné doklady vyžadované zvláštními právními předpisy.

Podle § 117 odst. 2 stavebního zákona je stavebník oprávněn provést stavbu vyžadující jinak stavební povolení na základě **oznámení stavebního záměru stavebnímu úřadu autorizovaným inspektorem**, který posoudil projektovou dokumentaci stavby a k oznámení připojil mimo jiné závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo jiné doklady vyžadované zvláštními právními předpisy.

Stavební úřad při uvádění stavby do užívání podle § 119 odst. 2 stavebního zákona zkoumá, zda stavba byla provedena v souladu s rozhodnutím o umístění nebo jiným úkonem nahrazujícím územní rozhodnutí a povolením stavby a dokumentací, nebo ověřenou projektovou dokumentací, v souladu se stanovisky nebo závaznými stanovisky, popřípadě rozhodnutími dotčených orgánů, byla-li vydána podle zvláštních právních předpisů.

Pro **vydání kolaudačního souhlasu** je stavebník podle § 122 odst. 1 stavebního zákona povinen opatřit závazná stanoviska dotčených orgánů k užívání stavby vyžadovaná zvláštními právními předpisy. Na vydávání kolaudačního souhlasu se podle § 122 odst. 3 stavebního zákona nevztahují části druhá a třetí správního řádu.

Pokud se stavby uvádějí do užívání formou oznámení podle § 120 stavebního zákona, stavebník k **oznámení o užívání stavby** přiloží závazná stanoviska dotčených orgánů k užívání stavby, pokud jsou zvláštním právním předpisem pro užívání stavby vyžadována. Tento požadavek na stavebníka je odůvodněn provedením zákonem předepsané kontrolní prohlídky stavby, při které stavební úřad do protokolu zaznamená ověření splnění podmínek podle § 119 odst. 2 stavebního zákona.

Podle přechodného ustanovení § 190 odst. 5 stavebního zákona se u staveb pravomocně povolených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona provede kolaudační řízení podle dosavadních právních předpisů, to znamená podle zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a jeho prováděcích předpisů.

Závazné stanovisko dotčeného orgánu ke **kolaudačnímu řízení** se dokládá na základě požadavku uvedeného v § 30 odst. 2 písm. e) prováděcí vyhlášky č. 132/1998 Sb., podle kterého se k návrhu na vydání kolaudačního rozhodnutí podle potřeby doplní doklady o jednání s orgány státní správy, pokud byla předem o stavbě vedena, a rozhodnutí, stanoviska, vyjádření,

souhlasy, posouzení, popřípadě jiná opatření dotčených orgánů státní správy vyžadovaná zvláštními předpisy včetně dokladů o splnění požadavků na ochranu zdravých životních podmínek.

Podle § 123 odst. 2 stavebního zákona stavebník k žádosti o **předčasné užívání stavby** doloží závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů.

Zkušební provoz stavební úřad podle § 124 odst. 1 stavebního zákona povolí na odůvodněnou žádost stavebníka nebo nařídí na základě požadavku dotčeného orgánu nebo v jiném odůvodněném případě. Zkušební provoz lze povolit jen na základě souhlasného závazného stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčeného orgánu. Podle § 115 odst. 2 stavebního zákona u stavby obsahující technologické zařízení, u něhož je třeba ověřit způsobilost k bezpečnému užívání, dodržení podmínek stavebního povolení nebo integrovaného povolení podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), stavební úřad může uložit ve stavebním povolení provedení zkušební provozu.

*Ing. Marcela Pavlová
ředitelka Odboru stavebního řádu
Ministerstvo pro místní rozvoj*

*JUDr. Libor Dvořák, Ph.D.
ředitel Odboru legislativního
Ing. Jan Kužel
ředitel Odboru ochrany ovzduší
Ministerstvo životního prostředí*

Změna způsobu vytápění v souvislosti s odpovídaním od soustavy zásobování tepelnou energií (metodická pomůcka Odboru stavebního řádu MMR)

1. ÚVOD

Vytápění stavby patří mezi technická zařízení stavby, musí být navrženo a provedeno tak, aby byla stavba vhodná pro zamýšlené užívání, tj. aby byly splněny požadavky na tepelnou pohodu uživatelů. Při návrhu změny způsobu vytápění stavby musí být splněny obecné požadavky na výstavbu, tj. zejména požadavky vyhlášky č. 268/2009 Sb.¹⁾ nebo vyhlášky č. 26/1999 Sb. hlavního města Prahy²⁾ (platná pouze na území hlavního města Prahy).

Podle ustanovení § 8 odst. 1 vyhlášky č. 268/2009 Sb.¹⁾, musí být stavba navržena a provedena tak, aby byla při respektování hospodárnosti vhodná pro určené využití a aby současně splnila základní požadavky, kterými jsou, mimo jiné, úspora energie a tepelná ochrana. Tytéž požadavky obsahuje čl. 15 odst. 1 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hlavního města Prahy²⁾. Dal-

1) Vyhláška č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění vyhlášky č. 20/2012 Sb.

2) Vyhláška č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

šími základními požadavky, které musí být splněny, jsou zejména požadavky požární bezpečnosti, ochrany zdraví osob a zvířat, zdravých životních podmínek a životního prostředí [musí být zajištěno dostatečné větrání plynových kotelen, musí být zajištěna bezpečnost proti výbuchu; u stavebních výrobků, které představují zvýšenou míru ohrožení oprávněného zájmu (teplovodní kotle spalující kapalná nebo plyná paliva, tlaková zařízení atd.), stanoví technické požadavky nařízení vlády vydaná podle zákona č. 22/1997 Sb.³⁾ (např. NV č. 163/2002 Sb.⁴⁾, NV č. 25/2003 Sb.⁵⁾, NV č. 26/2003 Sb.⁶⁾ a NV č. 22/2003 Sb.⁷⁾] atd.]. Základní požadavky musí stavba splňovat při běžné údržbě a působení běžně předvidatelných vlivů po dobu plánované životnosti stavby (§ 8 odst. 2 vyhlášky č. 268/2009 Sb.¹⁾ a čl. 15 odst. 2 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hlavního města Prahy²⁾).

Návrh změny způsobu vytápění stavby musí dále splňovat požadavky stanovené zákonem o hospodaření energií⁸⁾, energetickým zákonem⁹⁾ a zákonem o ochraně ovzduší¹⁰⁾.

2. SPECIFICKÉ PROBLÉMY PŘI POVOLOVÁNÍ STAVEBNÍCH ÚPRAV SOUVISEJÍCÍCH SE ZMĚNOU ZPŮSOBU VYTÁPĚNÍ

Vytápění stavby je její nedílnou součástí a spolu s dalším technickým zařízením zabezpečuje způsob využití stavby, pro který byla navržena a provedena a ke kterému bylo následně povoleno i její užívání. **Pokud tedy změna způsobu vytápění stavby nebo její části spočívá v provedení nového zdroje tepla** (např. kotelny ve stavbě nebo plynových kotlů v jednotlivých bytech) **a v odpojení stavby nebo její části od soustavy zásobování tepelnou energií** (dále jen „SZTE“), je nutné ji posuzovat jako změnu dokončené stavby.

K otázce, zda je zhotovení samostatného plynového etážového vytápění bytu změnou stavby ve smyslu stavebního zákona, se vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 3 As 26/2005-55 ze dne 9. 8. 2006: „Pro rozhodnutí ve věci je nutno nejprve zodpovědět otázku, zda zhotovení samostatného plynového etážového vytápění bytu, jak byl předmět řízení označen ve správních rozhodnutích, je změnou stavby... .. změnamí dokončených staveb jsou i stavební úpravy, při nichž se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby. **Za stavební úpravu se pak považují i změny ve vytápění stavby, pokud se nejedná o pouhé opravy ústředního vytápění.**“

Při návrhu změny způsobu vytápění stavby musí být splněny obecné požadavky na výstavbu [§ 2 odst. 2 písm. e) stavebního zákona¹¹⁾]. Povinnost respektovat při územně plánova-

cí a projektové činnosti, při povolování, provádění, užívání a odstraňování staveb obecné požadavky na výstavbu stanovené prováděcími právními předpisy, ukládá stavební zákon¹¹⁾ v § 169 odst. 1 právníkům osobám, fyzickým osobám a příslušným orgánům veřejné správy.

Technické požadavky na stavby, které náleží do působnosti obecných stavebních úřadů, stanoví vyhláška č. 268/2009 Sb.¹⁾ Mezi základní požadavky na stavby patří podle § 8 odst. 1 vyhlášky č. 268/2009 Sb.¹⁾ mechanická odolnost a stabilita, požární bezpečnost, ochrana zdraví osob a zvířat, zdravých životních podmínek a životního prostředí, ochrana proti hluku, bezpečnost při užívání a úspora energie a tepelná ochrana. Podle § 16 odst. 1 vyhlášky č. 268/2009 Sb.¹⁾ musí být budovy navrženy a provedeny tak, aby spotřeba energie na jejich vytápění, větrání, umělé osvětlení, popřípadě klimatizaci byla co nejnižší. Podle druhého odstavce citovaného ustanovení musí být budovy s požadovaným stavem vnitřního prostředí navrženy a provedeny tak, aby byly dlouhodobě po dobu jejich užívání zaručeny požadavky na jejich tepelnou ochranu splňující tepelnou pohodu uživatelů, požadované tepelně technické vlastnosti konstrukcí a budov, tepelně vlhkostní podmínky technologií podle různých účelů budov a nízkou energetickou náročnost budov.

Základní požadavky na územně technické řešení staveb a zařízení a na účelové a stavebně technické řešení staveb a zařízení na území hlavního města Prahy, které náleží do působnosti Magistrátu hlavního města Prahy a úřadů městských částí, a dalších stavebních úřadů podle stavebního zákona, stanoví vyhláška č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy²⁾. I v této vyhlášce jsou úspora energie a zajištění hospodárneho využití tepla zařazeny mezi základní požadavky na stavby [čl. 15 odst. 1 písm. g)]. Energetickou hospodárnost budov pak upravuje čl. 28 této vyhlášky.

Problematiku povolování odpojování stavby od SZTE upravuje také energetický zákon⁹⁾. Podle § 77 odst. 5 energetického zákona⁹⁾ může být změna způsobu dodávky nebo změna způsobu vytápění provedena **pouze na základě stavebního řízení** se souhlasem orgánů ochrany životního prostředí a v souladu s územní energetickou koncepcí.

2.1. Stavební řízení – § 108 až 115 stavebního zákona¹¹⁾

Stavební řízení upravuje stavební zákon¹¹⁾ v § 108 až 115. Pokud je předmětem stavebního řízení změna dokončené stavby – stavební úpravy související se změnou způsobu vytápění, musí být ze žádosti a podkladů připojených k žádosti zřejmé, jaký je stávající způsob vytápění (připojení k SZTE) a jaký způsob vytápění se navrhuje. Není rozhodné, zda se mění způsob vytápění celé stavby nebo pouze její části (např. jednoho nebo více

3) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

4) Nařízení vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky.

5) Nařízení vlády č. 25/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na účinnost nových teplovodních kotlů spalujících kapalná nebo plyná paliva.

6) Nařízení vlády č. 26/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení.

7) Nařízení vlády č. 22/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv.

8) Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.

9) Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

10) Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

11) Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

bytů), neboť ani žádost o stavební úpravy související se změnou vytápění části stavby (např. jednoho nebo více bytů) nelze posuzovat izolovaně, bez zřetele na celkovou tepelnou bilanci budovy a na bezpečnostní a protipožární předpisy.

2.2. Účastníci stavebního řízení – § 109 stavebního zákona¹¹⁾

Obecné vymezení účastníků stavebního řízení obsahuje § 109 stavebního zákona¹¹⁾. V případě stavebních úprav souvisejících se změnou způsobu vytápění v důsledku odpojení stavby nebo její části od SZTE jsou nejasnosti zejména okolo účastenství držitele licence na výrobu nebo rozvod tepelné energie.

Vlastník rozvodného tepelného zařízení (nemusí být totožný s držitelem licence na výrobu nebo rozvod tepelné energie) může být účastníkem stavebního řízení podle § 109 odst. 1 písm. b) nebo písm. e) stavebního zákona¹¹⁾, v závislosti na konkrétním umístění rozvodného tepelného zařízení, od kterého se navrhuje odpojení stavby. Podobně držitel licence na rozvod tepelné energie může být účastníkem podle § 109 odst. 1 písm. d) věty druhé stavebního zákona¹¹⁾ nebo písm. f) citovaného ustanovení. K založení účastenství pak postačí pouhá potence dotčené práva navrhovanou změnou dokončené stavby (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 80/2008-68 ze dne 17. 12. 2008).

Účastenstvím držitele licence na rozvod tepelné energie ve stavebním řízení se zabýval Krajský soud v Ústí nad Labem ve svém rozsudku č. j. 59 A 7/2010-36 ze dne 19. 10. 2010: „...v případě žalobce (= držitel licence na rozvod tepelné energie) připadá v úvahu účastenství v řízení o povolení stavby – stavebních úprav dle § 109 odst. 1 písm. d) věta druhá stavebního zákona, případně písm. f) cit. ustanovení.....V případě žalobce bylo třeba jeho účastenství v řízení o povolení stavby – stavebních úprav spočívajících ve změně způsobu vytápění bytového domu dovést z důvodu zákonného přístupu na základě energetického zákona k části jeho rozvodného tepelného zařízení ve smyslu § 2 odst. 2 písm. c) bod 10. zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon).....Účastenství žalobce ve stavebním řízení tak bylo dáno jeho právem odpovídajícím zákonnému věcnému břemeni k nemovitosti, již se stavební úpravy týkají. Podle § 77 odst. 6 energetického zákona jsou vlastníci nemovitostí, v nichž je umístěno rozvodné tepelné zařízení nebo jeho část nezbytná pro dodávku třetím osobám, povinni strpět umístění a provozování tohoto zařízení s tím, že podle § 76 odst. 5 písm. b) cit. zákona má držitel licence na rozvod tepelné energie právo vstupovat a vjíždět na cizí nemovitost v souvislosti se zřizováním a provozem rozvodných zařízení. Podle § 76 odst. 5 písm. d) cit. zákona má také držitel licence na rozvod tepelné energie právo vstupovat na nemovitosti, kde jsou umístěna zařízení telekomunikací, v rozsahu a způsobem nezbytným pro výkon licencované činnosti, neboť držitel licence je oprávněn zřizovat a provozovat vlastní telekomunikační síť dle § 76 odst. 5 písm. g) cit. zákona.....z § 77 odst. 5 energetického zákona ani žádného dalšího ustanovení ener-

getického zákona nelze dovodit, že by žalobce jako držitel licence na rozvod tepla a dosavadní dodavatel tepelné energie do budovy byl účastníkem stavebního řízení z důvodu držení licence na rozvod tepla a obchodního vztahu mezi žalobcem a odběratelem na dodávku a odběr tepelné energie. Z uvedeného plyne, že účastenství žalobce mohly správní orgány dovést pouze na základě příslušných ustanovení stavebního zákona.....stavební řízení, v němž se rozhoduje ve smyslu § 77 odst. 5 energetického zákona o změně způsobu vytápění, není a nemá být pro žalobce jako držitele licence na rozvod tepla a dosavadního dodavatele tepelné energie do budovy bytového domu nástrojem obstrukcí a nástrojem udržení svých zákazníků – odběratelů tepelné energie. Smyslem jeho účastenství v takovém řízení má být ochrana jeho věcných práv k nemovitosti v důsledku umístění jeho rozvodného zařízení, nikoli ochrana jeho podnikatelských záměrů a ekonomických zájmů a dosavadních investic.“

2.3. Náležitosti žádosti o stavební povolení – § 110 stavebního zákona¹¹⁾

Náležitosti žádosti o stavební povolení upravuje § 110 stavebního zákona¹¹⁾. Obsahové náležitosti žádosti o stavební povolení pak stanoví vyhláška č. 503/2006 Sb.¹²⁾ Podle § 18b vyhlášky č. 503/2006 Sb.¹²⁾ se žádost podává na formuláři, jehož obsahové náležitosti jsou stanoveny v příloze č. 9 k této vyhlášce, a dále se k žádosti připojí přílohy uvedené v části B přílohy č. 9 k této vyhlášce. Následující body jsou zaměřeny na projektovou dokumentaci a některé dotčené orgány.

2.3.1. Projektová dokumentace

K žádosti o stavební povolení připojí stavebník projektovou dokumentaci [§ 110 odst. 2 písm. b) stavebního zákona¹¹⁾]. Zpracování projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení je vybranou činností ve výstavbě, kterou mohou vykonávat pouze fyzické osoby, které získaly oprávnění k jejich výkonu podle zvláštního právního předpisu, tj. podle zákona č. 360/1992 Sb.¹³⁾ (§ 158 odst.1 stavebního zákona¹¹⁾). Pokud není předložena projektová dokumentace zpracovaná oprávněnou osobou, stavební úřad řízení zastaví (§ 110 odst. 4 stavebního zákona¹¹⁾).

Rozsah a obsah projektové dokumentace k žádosti o stavební povolení je stanoven v příloze č. 5 vyhlášky č. 499/2006 Sb.¹⁴⁾ Podle této vyhlášky musí projektová dokumentace k žádosti o stavební povolení vždy obsahovat části A až E (A Průvodní zpráva, B Souhrnná technická zpráva, C Situační výkresy, D Dokumentace objektů a technických a technologických zařízení, E Dokladová část) s tím, že rozsah a obsah jednotlivých částí bude přizpůsoben druhu a významu stavby, jejímu umístění, stavebně technickému provedení, účelu využití, vlivu na životní prostředí a době trvání stavby. Souhrnná technická zpráva (bod B.2.9) musí obsahovat zásady hospodaření s energiemi, tj. kritéria tepelně technického hodnocení, energetickou náročnost stavby, posouzení využití alternativních

12) Vyhláška č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění vyhlášky č. 63/2013 Sb.

13) Zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů.

14) Vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění vyhlášky č. 62/2013 Sb.

zdrojů energií (obsah a rozsah podle druhu a významu stavby – stavebních úprav). Dále musí projektová dokumentace obsahovat doklady o splnění požadavků podle jiných právních předpisů vydané příslušnými správními orgány nebo příslušnými osobami, např. závazná stanoviska dotčených orgánů a průkaz energetické náročnosti budovy podle zákona o hospodaření energií⁸⁾ (část E Dokladová část).

Průkaz energetické náročnosti budovy se podle § 7 zákona o hospodaření energií⁸⁾ dokládá k žádosti o stavební povolení v případě výstavby nové budovy nebo v případě větší změny dokončené budovy; větší změnou dokončené budovy se rozumí změna dokončené budovy na více než 25 % celkové plochy obálky budovy [§ 2 odst. 1 písm. s) zákona o hospodaření energií⁸⁾]. V případě stavebních úprav souvisejících se změnou způsobu vytápění stavby nebo její části se nejedná ani o výstavbu nové budovy ani o větší změnu dokončené budovy ve smyslu zákona o hospodaření energií⁸⁾, a proto není průkaz energetické náročnosti budovy součástí projektové dokumentace přikládané k žádosti o stavební povolení.

2.3.2. Závazná stanoviska dotčených orgánů

Stavebník dále připojí k žádosti o stavební povolení závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo jiné doklady vyžadované zvláštními právními předpisy, [§ 110 odst. 2 písm. d) stavebního zákona¹¹⁾]. Závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu (§ 149 odst. 1 správního řádu¹⁵⁾). Jestliže bylo v průběhu stavebního řízení vydáno závazné stanovisko, které neumožňuje žádosti vyhovět, stavební úřad žádost o vydání stavebního povolení zamítne. Pokud stavebník nesouhlasí se zamítnutím žádosti, podá odvolání, které bude sice formálně podáno proti rozhodnutí stavebního úřadu, ale ve skutečnosti bude směřovat proti obsahu závazného stanoviska. S odvolacím řízením pak bude paralelně probíhat přezkoumávání obsahu závazného stanoviska po linii dotčených orgánů.

Stavební úpravy související se změnou způsobu vytápění se mohou týkat zájmů chráněných zejména energetickým zákonem⁹⁾, zákonem o hospodaření energií⁸⁾ a zákonem o ochraně ovzduší¹⁰⁾.

Podle § 94 odst. 3 energetického zákona⁹⁾ uplatňuje Státní energetická inspekce (dále jen „SEI“), jako dotčený správní orgán, závazná stanoviska ve stavebním řízení. Postavení SEI jako dotčeného orgánu upravuje také § 13 odst. 2 zákona o hospodaření energií⁸⁾, který stanoví, že je dotčeným orgánem státní správy při ochraně zájmů chráněných tímto zákonem v řízeních, která provádějí jiné stavební úřady, než jsou stavební úřady uvedené v odstavci 1 (tj. Ministerstvo vnitra nebo Ministerstvo spravedlnosti). V těchto řízeních vydává SEI na základě žádosti stavebníka závazná stanoviska, jejichž rozsah stanoví prováděcí právní předpis, tj. vyhláška

č. 195/2007 Sb.¹⁶⁾ Podle § 2 odst. 3 a 4 této vyhlášky vydává SEI závazné stanovisko ve stavebním řízení u staveb z hlediska dodržení technických požadavků na hospodaření s energií a alternativních systémů vytápění; závazné stanovisko však nevydává u samostatně stojících budov s roční spotřebou energie do 700 GJ, přičemž je rozhodující součet všech druhů energie nebo u zdrojů tepla do výkonu 1 MWt.

Správní činnosti na úseku ochrany ovzduší vykonávají orgány ochrany ovzduší, které jsou uvedeny v § 27 zákona o ochraně ovzduší¹⁰⁾.

Krajský úřad, jako orgán ochrany ovzduší, vydává závazné stanovisko k umístění stacionárního zdroje nebo ke stavbě a změně stavby stacionárního zdroje uvedených v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší¹⁰⁾ k řízením podle stavebního zákona¹⁰⁾ a povolení provozu stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší [§ 11 odst. 2 písm. b) až d) zákona o ochraně ovzduší¹⁰⁾].

U stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší¹⁰⁾ vydává závazné stanovisko k územnímu a stavebnímu řízení a k řízení o vydání kolaudačního souhlasu z hlediska ochrany ovzduší obecní úřad obce s rozšířenou působností (§ 11 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší).

K žádosti o vydání závazného stanoviska musí žadatel (stavebník) orgánu ochrany ovzduší doložit splnění požadavku § 16 odst. 7 zákona o ochraně ovzduší¹⁰⁾, který stanoví, že právnická a fyzická osoba je povinna, je-li to pro ni technicky možné a ekonomicky přijatelné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem. Vzhledem k předmětu věci – stavební úpravy spojené se změnou vytápění stavby nebo její části, tj. odpojení stavby nebo její části od soustavy zásobování tepelnou energií a provedení nového zdroje tepla, je zřejmé, že technická možnost připojení k SZTE je jasně dána. Žadatel (stavebník) proto musí jednoznačně a přesvědčivě prokázat, že je pro něj využití SZTE ve srovnání s navrhovaným způsobem vytápění ekonomicky nepřijatelné.

2.4. Posuzování žádosti a připojených dokladů – § 111 stavebního zákona¹¹⁾

Stavební úřad přezkoumává podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, dále ověřuje, zda je projektová dokumentace zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací, s podmínkami územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, zda je projektová dokumentace úplná, přehledná, byla zpracována oprávněnou osobou a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, zda předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány atd. Stavební úřad rovněž ověřuje účinky budoucího užívání stavby (§ 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona¹¹⁾).

15) Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

16) Vyhláška č. 195/2007 Sb., kterou se stanoví rozsah stanovisek k politice územního rozvoje a územně plánovací dokumentaci, závazných stanovisek při ochraně zájmů chráněných zákonem č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a podmínky pro určení energetických zařízení.

Jak bylo již dříve uvedeno, energetický zákon⁹⁾ stanoví v § 77 odst. 5, že změna způsobu dodávky nebo změna způsobu vytápění může být provedena pouze na základě stavebního řízení. Kromě toho stanoví další dvě podmínky, a to, že navrhovaná změna může být provedena pouze se souhlasem orgánů ochrany životního prostředí a v souladu s územní energetickou koncepcí.

Pokud jde o souhlas orgánů ochrany životního prostředí, nespécifikuje energetický zákon, jaké konkrétní orgány mají souhlas vydat, ani neodkazuje na žádný právní předpis. V případě změny způsobu dodávky tepelné energie nebo změny způsobu vytápění lze dovodit, že jde o ochranu ovzduší a příslušným právním předpisem je zákon o ochraně ovzduší¹⁰⁾. Orgány ochrany ovzduší však nevydávají souhlasy, ale podle § 11 zákona o ochraně ovzduší vydává příslušný orgán ochrany ovzduší stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí.

Podobně problematický je i požadavek na soulad s územní energetickou koncepcí (dále jen „ÚEK“). Podle § 4 odst. 1 zákona o hospodaření energiích⁸⁾ vychází ÚEK ze státní energetické koncepce a obsahuje cíle a principy řešení energetického hospodářství na úrovni kraje, statutárního města a hlavního města Prahy nebo obce. Vytváří podmínky pro hospodárné nakládání s energií v souladu s potřebami hospodářského a společenského rozvoje, včetně ochrany životního prostředí a šetrného nakládání s přírodními zdroji energie. ÚEK je neopomenutelným podkladem pro politiku územního rozvoje (dále jen „PÚR“) a územně plánovací dokumentaci (dále jen „ÚPD“).

Podle § 4 odst. 2 zákona o hospodaření energiích⁸⁾ jsou ÚEK povinni přijmout pro svůj územní obvod kraj, hlavní město Praha a statutární město. ÚEK může, pokud se nejedná o povinnost podle odstavce 2, přijmout pro svůj územní obvod nebo jeho část obec a v takovém případě musí být v souladu s ÚEK přijatou krajem [§ 4 odst. 3 zákona o hospodaření energiích⁸⁾]. Podrobnosti obsahu ÚEK na úrovni krajů, hlavního města Prahy a statutárních měst stanoví nařízení vlády č. 195/2001 Sb.¹⁷⁾ Podle tohoto nařízení obsahuje ÚEK rozbor trendů vývoje poptávky po energii, rozbor možných zdrojů a způsobů nakládání s energií, hodnocení využitelnosti obnovitelných zdrojů energie, hodnocení ekonomicky využitelných úspor a řešení energetického hospodářství území.

PÚR určuje ve stanoveném období požadavky na konkretizaci úkolů územního plánování v republikových, přeshraničních a mezinárodních souvislostech, zejména s ohledem na udržitelný rozvoj území, a určuje strategii a základní podmínky pro naplňování těchto úkolů. PÚR s ohledem na možnosti území koordinuje tvorbu a aktualizaci zásad územního rozvoje, tvorbu koncepcí schvalovaných ministerstvy a jinými ústředními správními úřady a záměry na změny v území republikového významu a stanoví úkoly zajišťující tuto koordinaci (§ 31 odst. 1 a 2 stavebního zákona¹¹⁾).

ÚPD tvoří zásady územního rozvoje, územní plán a regulační plán. Zásady územního rozvoje v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu s politikou územního rozvoje, určují strategii

pro jejich naplňování a koordinují územně plánovací činnost obcí (§ 36 odst. 3 stavebního zákona¹¹⁾). Územní plán stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání, uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; vymezí zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavitelné plochy a plochy vymezené ke změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití znehodnoceného území, pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů (§ 43 odst. 1 stavebního zákona¹¹⁾). Regulační plán v řešené ploše stanoví podrobné podmínky pro využití pozemků, pro umístění a prostorové uspořádání staveb, pro ochranu hodnot a charakteru území a pro vytváření příznivého životního prostředí. Regulační plán vždy stanoví podmínky pro vymezení a využití pozemků, pro umístění a prostorové uspořádání staveb veřejné infrastruktury a vymezí veřejně prospěšné stavby nebo veřejně prospěšná opatření (§ 61 odst. 1 stavebního zákona¹¹⁾).

Zásady územního rozvoje, územní plán a regulační plán se vydávají formou opatření obecné povahy podle správního řádu (§ 36 odst. 4, § 43 odst. 4 a § 62 odst. 1 stavebního zákona¹¹⁾).

K otázce ukládání povinností opatřením obecné povahy se vyslovil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku sp. zn. 1 Ao 1/2005-98 ze dne 27. 9. 2005: „Z článku 2 odst. 3 Ústavy, z článku 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, z § 101d odst. 1 a 2 s. ř. s. a do budoucna i z § 173 odst. 3 správního řádu č. 500/2004 Sb. vyplývá, že opatření obecné povahy nemůže nad rámec zákona ukládat svým adresátům povinnosti. Z ústavních kautel, jakož i z charakteru opatření obecné povahy – především z jeho konkrétně vymezeného předmětu –, vyplývá požadavek, podle něhož opatření obecné povahy může pouze konkretizovat podle potřeb skutkové podstaty, k níž se vztahuje (tedy konkrétní situace, která je jeho předmětem), povinnosti již vyplývající ze zákona. Opatření obecné povahy tedy slouží toliko ke konkretizaci již existujících povinností, vyplývajících ze zákona, a nikoliv k ukládání nových povinností, které zákon neobsahuje.“

Z citovaného judikátu Nejvyššího správního soudu vyplývá, že opatřením obecné povahy nelze ukládat povinnosti nad rámec zákona, proto podle názoru Ministerstva pro místní rozvoj nelze do ÚPD včlenit požadavek na povinné připojení k SZTE. S ohledem na vymezení obsahu ÚEK zákonem o hospodaření energiích⁸⁾ a nařízením vlády č. 195/2001 Sb.¹⁷⁾, nemůže požadavek na povinné připojení k SZTE obsahovat ani ÚEK.

Z jakých hledisek stavební úřad přezkoumává žádost o stavební povolení je stanoveno v § 111 stavebního zákona¹¹⁾. Požadavek na soulad projektové dokumentace s ÚPD, nebylo-li ve věci vydáno územní rozhodnutí nebo územní opatření, popřípadě nebyl-li vydán územní souhlas, s podmínkami územního rozhodnutí nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, popřípadě s regulačním plánem v rozsahu, ve kterém nahrazuje územní rozhodnutí, je stanoven v § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona¹¹⁾, zatímco požadavek na soulad s ÚEK stavebním zákonem¹¹⁾ stanoven není.

17) Nařízení vlády č. 195/2001 Sb., kterým se stanoví podrobnosti obsahu územní energetické koncepce.

2.5. Ústní jednání a ohledání na místě – § 112 stavebního zákona¹¹⁾

Ve stavebním řízení není ústní jednání ani ohledání na místě povinné. Stavební úřad může upustit od ohledání na místě, popřípadě i od ústního jednání, jsou-li mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění (§ 112 odst. 2 stavebního zákona¹¹⁾). Splnit podmínku o dobré znalosti poměrů staveniště v případě odpojení stavby nebo její části od SZTE, lze ve většině případů pouze na základě ohledání na místě. Proto by stavební úřad měl vždy provést ohledání na místě resp. ústní jednání spojit s ohledáním na místě. Stavební úřad tak zjistí skutečný stav rozvodného tepelného zařízení nebo jeho části, odběrného tepelného zařízení, polohu měřicího zařízení atd., neboli, zjistí stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

2.6. Námitky – § 114 stavebního zákona¹¹⁾

Účastníci stavebního řízení mohou v řízení vznášet jen námitky v rozsahu vymezeném § 114 stavebního zákona¹¹⁾, tj. námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jejich vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Účastník řízení je povinen ve svých námitkách uvést skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek, přičemž k námitkám, které překračují výše uvedený rozsah, se nepřihlíží. Z ustanovení § 114 odst. 1 stavebního zákona¹¹⁾ vyplývá, že námitky účastníka řízení jsou omezeny pouze na případy ochrany vlastnického práva, práva založeného smlouvou provést stavbu, nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě.

O podmínkách pro uplatňování námitek musí stavební úřad účastníky řízení poučit v oznámení o zahájení stavebního řízení (§ 114 odst. 4 stavebního zákona¹¹⁾).

Otázkou podávání námitek účastníka stavebního řízení (držitele licence na rozvod tepelné energie) se zabýval Krajský soud v Ústí nad Labem ve svém rozsudku č. j. 59 A 7/2010-36 ze dne 19. 10. 2010: „Soud má za to, že smyslem účastenství žalobce (= držitel licence na rozvod tepelné energie) byla ochrana jeho věcného práva, jak bylo vysvětleno shora, a proto žalobce nebyl oprávněn vznášet další námitky, aniž by se zároveň domáhal svých hmotných práv. Jak již bylo konstatováno shora, energetický zákon nestanoví žádné podrobnosti ohledně stavebního řízení, v němž má být povolována změna způsobu dodávky nebo změna způsobu vytápění (mimo požadavku na vydání stanovisek dotčených orgánů ochrany životního prostředí, požadavku na soulad s územní energetickou koncepcí a povinnosti hrazení nákladů spojených s odpojením od rozvodného tepelného zařízení podle § 77 odst. 5 energetického zákona) a rozhodně žádným způsobem nerozšiřuje práva účastníků stavebního řízení vznášet námitky mimo rámec § 114 stavebního zákona..... Soud rovněž zastává stavebním úřadem zaujatý názor; že otázka zhoršení ekonomiky provozu CZT a zhoršení návratnosti investice žalobce do modernizace vlastní kotelny nemohla být řešena v probíhajícím stavebním řízení a nemohla být sama o sobě dů-

vodem pro odepření vydání stavebního povolení na změnu způsobu vytápění při splnění zákonných podmínek. Stavební úřad v intencích § 77 odst. 5 energetického zákona žalobce upozornil, že má právo na úhradu nákladů spojených s odpojením bytového domu od CZT, tato otázka je však soukromoprávní a stavební úřad ani následně žalovaný ji nebyli oprávněni ve stavebním řízení řešit.....*Stavební úřad ani žalovaný (Krajský úřad) nejsou jako orgány státní správy zákonem povolány ve stavebním řízení řešit otázky týkající se vlivu změny způsobu vytápění v bytovém domě na snížení účinnosti CZT, ekonomiky jeho provozu a ochrany investic žalobce do jeho rozvodných tepelných zařízení a zdroje tepelné energie.*“

Stavební úřad o námitkách účastníků řízení nerozhoduje. Námitku, o které nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, stavební úřad posoudí na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti (§ 114 odst. 3 stavebního zákona¹¹⁾).

Pokud byla uplatněna námitka občanskoprávní povahy, s výjimkou námitek týkající se existence práva nebo rozsahu vlastnických práv, a nedošlo k dohodě, učiní si o ni stavební úřad úsudek a rozhodne ve věci (§ 114 odst. 3 stavebního zákona¹¹⁾).

Námitka občanskoprávní povahy týkající se existence práva nebo rozsahu vlastnických práv, přesahuje rozsah působnosti stavebního úřadu. Pokud o takové námitce nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, vyzve stavební úřad účastníka, aby podal žádost o zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci ve lhůtě, kterou správní orgán určí [§ 57 odst. 1 písm. b) správního řádu¹⁵⁾], a současně přeruší řízení [§ 64 odst. 1 písm. c) bod 2 správního řádu¹⁵⁾]. Pokud účastník příslušnou žádost podá, přeruší stavební úřad řízení z důvodu probíhajícího řízení o předběžné otázce [§ 64 odst. 1 písm. c) správního řádu¹⁵⁾]; rozhodnutím příslušného orgánu o předběžné otázce, které je pravomocné, popřípadě předběžně vykonatelné, je správní orgán vázán (§ 57 odst. 3 správního řádu¹⁵⁾). Pokud však účastník příslušnou žádost v určené lhůtě nepodá, lze v řízení pokračovat a stavební úřad řízení dokončí (§ 57 odst. 2 správního řádu¹⁵⁾).

2.7. Stavební povolení – § 115 stavebního zákona¹¹⁾

Stavební povolení je výsledkem stavebního řízení. Stavební povolení je konstitutivní správní rozhodnutí stavebního úřadu, které zakládá oprávnění stavebníka uskutečnit stavbu nebo její změnu. Stanoví, že stavebník určitou stavbu, na určitém místě a za stanovených podmínek může, nikoli musí, provést.

Ve stavebním povolení stavební úřad stanoví podmínky pro provedení stavby, a pokud je to třeba, i pro její užívání. Podle potřeby stanoví stavební úřad ve stavebním povolení, které fáze výstavby mu stavebník oznámí za účelem provedení kontrolních prohlídek stavby, a může též stanovit, že stavbu lze užívat jen na základě kolaudačního souhlasu (§ 115 odst. 1 stavebního zákona¹¹⁾). U stavby obsahující technologické zařízení, u něhož je třeba ověřit způsobilost k bezpečnému užívání nebo dodržení podmínek stavebního povolení, může stavební úřad uložit ve stavebním povolení provedení zkušebního provozu (§ 115 odst. 2 stavebního zákona¹¹⁾).

Stavební úřad posuzuje žádost z hledisek uvedených v § 111 stavebního zákona¹¹⁾. Pokud stavební úřad v průběhu stavebního řízení zjistí, že nejsou splněny zákonem stanovené předpoklady, žádost o vydání stavebního povolení zamítne.

2.8. Závěr

- Stavební úpravy související se změnou způsobu vytápění v důsledku odpojení stavby (celé budovy) nebo její části (např. bytu) od SZTE se projednávají ve stavebním řízení.
- Žádost se podává na předepsaném formuláři, jehož obsahové náležitosti jsou stanoveny v příloze č. 9 k vyhlášce č. 503/2006 Sb.¹²⁾; dále se k žádosti připojí přílohy uvedené v části B přílohy č. 9 k této vyhlášce.
- Projektová dokumentace musí být zpracována oprávněnou osobou; rozsah a obsah projektové dokumentace k žádosti o stavební povolení je stanoven v příloze č. 5 vyhlášky č. 499/2006 Sb.¹⁴⁾.
- Průkaz energetické náročnosti budovy není povinnou součástí projektové dokumentace stavebních úprav souvisejících se změnou způsobu vytápění.
- Přílohou žádosti a součástí projektové dokumentace jsou závazná stanoviska, povolení nebo vyjádření dotčených orgánů, a to zejména:
 - Státní energetické inspekce – závazné stanovisko z hlediska dodržení technických požadavků na hospodaření s energií a alternativních systémů vytápění u staveb, s výjimkou samostatně stojících budov s roční spotřebou energie do 700 GJ, přičemž je rozhodující součet všech druhů energie, a zdrojů tepla do výkonu 1 MWt,
 - orgánu ochrany ovzduší; k žádosti o vydání závazného stanoviska musí žadatel (stavebník) orgánu ochrany ovzduší doložit splnění požadavku § 16 odst. 7 zákona

o ochraně ovzduší¹⁰⁾, tj. prokázat, že je pro něj využití SZTE ve srovnání s navrhovaným způsobem vytápění ekonomicky nepřijatelné.

- Pokud stavební úřad žádost o vydání stavebního povolení zamítne z důvodů předložení závazného stanoviska, které znemožňuje žádosti vyhovět, má stavebník možnost podat odvolání. Odvolání bude formálně podáno proti rozhodnutí stavebního úřadu, ale ve skutečnosti bude směřovat proti obsahu závazného stanoviska. S odvolacím řízením pak bude paralelně probíhat přezkoumávání obsahu závazného stanoviska po linii dotčených orgánů.
- Držitelé licence na rozvod tepelné energie náleží postavení účastníka stavebního řízení z důvodu jeho práv odpovídajících zákonnému věcnému břemenu k nemovitosti podle energetického zákona, nikoliv z důvodu držení licence na rozvod tepelné energie. Smyslem účastenství vlastníka, popř. provozovatele rozvodného tepelného zařízení je ochrana jeho věcných práv k nemovitosti, nikoli ochrana jeho podnikatelských záměrů.
- Stavební úřad přezkoumává žádost o stavební povolení z hledisek uvedených v § 111 stavebního zákona¹¹⁾. Zkoumá zejména, zda je projektová dokumentace úplná, přehledná, zda byla zpracována oprávněnou osobou, zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu a zda jsou splněny požadavky dotčených orgánů.
- Stavební úřad by měl vždy provést ohledání na místě, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
- Účastníci stavebního řízení mohou v řízení vznášet jen námítky v rozsahu vymezeném § 114 stavebního zákona¹¹⁾. Stavební úřad není oprávněn v tomto řízení řešit otázky týkající se vlivu změny způsobu vytápění na snížení účinnosti SZTE, ekonomiky jeho provozu a ochrany investic do rozvodných tepelných zařízení nebo zdroje tepelné energie.

3. CITACE POUŽITÝCH A SOUVISEJÍCÍCH USTANOVENÍ

Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

§ 2 odst. 2 písm. e)	Obecnými požadavky na výstavbu se rozumí obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby stanovené prováděcími právními předpisy a dále obecné technické požadavky zabezpečující užívání staveb osobami pokročilého věku, těhotnými ženami, osobami doprovázejícími dítě v kočárku, dítě do tří let, popřípadě osobami s mentálním postižením nebo osobami s omezenou schopností pohybu nebo orientace stanovené prováděcím právním předpisem (dále jen „bezbariérové užívání stavby“).
§ 2 odst. 4	Pokud se v tomto zákoně používá pojmu stavba, rozumí se tím podle okolností i její část nebo změna dokončené stavby.
§ 2 odst. 5	Změnou dokončené stavby je a) nástavba, kterou se stavba zvyšuje, b) přístavba, kterou se stavba půdorysně rozšiřuje a která je vzájemně provozně propojena s dosavadní stavbou, c) stavební úprava, při které se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby; za stavební úpravu se považuje též zateplení pláště stavby.
§ 4 odst. 2	Orgány územního plánování a stavební úřady postupují ve vzájemné součinnosti s dotčenými orgány chránícími veřejné zájmy podle zvláštních právních předpisů ⁴⁾ . Dotčené orgány vydávají a) závazná stanoviska ⁵⁾ pro rozhodnutí a pro jiné úkony stavebního úřadu nebo úkony autorizovaného inspektora podle tohoto zákona, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak, b) stanoviska, která nejsou samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jejichž obsah je závazný pro politiku územního rozvoje a pro opatření obecné povahy podle tohoto zákona.
	4) Například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů,
	5) § 149 zákona č. 500/2004 Sb.

§ 31 odst. 1	Politika územního rozvoje určuje ve stanoveném období požadavky na konkretizaci úkolů územního plánování v republikových, přeshraničních a mezinárodních souvislostech, zejména s ohledem na udržitelný rozvoj území, a určuje strategii a základní podmínky pro naplňování těchto úkolů.
§ 31 odst. 2	Politika územního rozvoje s ohledem na možnosti území koordinuje tvorbu a aktualizaci zásad územního rozvoje, tvorbu koncepcí schvalovaných ministerstvy a jinými ústředními správními úřady a záměry na změny v území republikového významu a stanoví úkoly zajišťující tuto koordinaci.
§ 36 odst. 3	Zásady územního rozvoje v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu s politikou územního rozvoje, určují strategii pro jejich naplňování a koordinují územně plánovací činnost obcí. Zásady územního rozvoje ani vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území nesmí obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem územnímu plánu, regulačnímu plánu nebo navazujícím rozhodnutím.
§ 36 odst. 4	Zásady územního rozvoje se požívají pro celé území kraje a vydávají se formou opatření obecné povahy podle správního řádu.
§ 43 odst. 1	Územní plán stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání (dále jen „urbanistická koncepce“), uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; vymezí zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavitelné plochy a plochy vymezené ke změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití znehodnoceného území (dále jen „plocha přestavby“), pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů. Zálzežitosti nadmístního významu, které nejsou řešeny v zásadách územního rozvoje, mohou být součástí územního plánu, pokud to krajský úřad ve stanovisku podle § 50 odst. 7 z důvodu významných negativních vlivů přesahujících hranice obce nevyloučí.
§ 43 odst. 4	Územní plán se požívá a vydává pro celé území obce, pro celé území hlavního města Prahy, popřípadě pro celé území vojenského újezdu. Na pořizování územního plánu vojenského újezdu se vztahují přiměřeně ustanovení § 43 až 47, § 50 až 55 a § 57. Územní plán může být pořízen a vydán též pro vymezenou část území hlavního města Prahy. Územní plán se vydává formou opatření obecné povahy podle správního řádu.
§ 61 odst. 1	Regulační plán v řešené ploše stanoví podrobné podmínky pro využití pozemků, pro umístění a prostorové uspořádání staveb, pro ochranu hodnot a charakteru území a pro vytváření příznivého životního prostředí. Regulační plán vždy stanoví podmínky pro vymezení a využití pozemků, pro umístění a prostorové uspořádání staveb veřejné infrastruktury a vymezí veřejně prospěšné stavby nebo veřejně prospěšná opatření.
§ 62 odst. 1	Regulační plán se vydává z podnětu nebo na žádost formou opatření obecné povahy podle správního řádu.
§ 109 odst. 1	Účastníkem stavebního řízení je pouze <ul style="list-style-type: none"> a) stavebník, b) vlastník stavby, na níž má být provedena změna, není-li stavebníkem, c) vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna, není-li stavebníkem, může-li být jeho vlastnické právo k pozemku prováděním stavby přímo dotčeno, d) vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena, e) vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno, f) ten, kdo má k sousednímu pozemku právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo prováděním stavby přímo dotčeno, g) osoba, o které tak stanoví zvláštní právní předpis, pokud mohou být stavebním povolením dotčeny veřejné zájmy chráněné podle zvláštních právních předpisů a o těchto věcech nebylo rozhodnuto v územním rozhodnutí.
§ 110 odst. 1	Žádost o stavební povolení obsahuje identifikační údaje o stavebníkovi, o pozemku, základní údaje o požadovaném záměru, jeho rozsahu a účelu, způsobu a době provádění, údaj o tom, kdo bude stavební záměr provádět, a vyjádření vlastníka sousední nemovitosti, je-li třeba, aby umožnil provedení stavebního záměru ze své nemovitosti; u dočasné stavby rovněž dobu jejího trvání a návrh úpravy pozemku po jejím odstranění.

§ 110 odst. 2	<p>K žádosti stavebník připojí</p> <p>a) doklady prokazující jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření anebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě, pokud nelze tato práva ověřit v katastru nemovitostí dálkovým přístupem; a je-li stavebníkem společenství vlastníků jednotek, také smlouvu o výstavbě nebo rozhodnutí shromáždění vlastníků jednotek přijaté podle zvláštního právního předpisu,</p> <p>b) projektovou dokumentaci zpracovanou projektantem, která obsahuje průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situaci stavby, dokladovou část, zásady organizace výstavby a dokumentaci objektů,</p> <p>c) plán kontrolních prohlídek stavby a případně plán provedení kontroly spolehlivosti konstrukcí stavby z hlediska jejich budoucího využití zpracovaný nezávislým expertem na náklady stavebníka,</p> <p>d) závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo jiné doklady vyžadované zvláštními právními předpisy,</p> <p>e) stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem.</p>
§ 110 odst. 3	Projektová dokumentace se předkládá ve dvojím vyhotovení, a není-li obecní úřad v místě stavby stavebním úřadem, vyjma staveb v působnosti vojenských a jiných stavebních úřadů, předkládá se trojmo. Pokud stavebník není vlastníkem stavby, připojuje se jedno další vyhotovení.
§ 110 odst. 4	Pokud předložená projektová dokumentace není zpracována oprávněnou osobou, stavební úřad řízení zastaví; usnesení o zastavení řízení se doručuje pouze stavebníkovi.
§ 110 odst. 5	Obsahové náležitosti žádosti o stavební povolení, rozsah a obsah projektové dokumentace stanoví prováděcí právní předpis.
§ 111 odst. 1	<p>Stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda</p> <p>a) projektová dokumentace je zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací, nebylo-li ve věci vydáno územní rozhodnutí nebo územní opatření, popřípadě nebyl-li vydán územní souhlas, územním rozhodnutím nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, popřípadě s regulačním plánem v rozsahu, ve kterém nahrazuje územní rozhodnutí, a v případě stavebních úprav podmiňujících změnu v užívání stavby její soulad s územně plánovací dokumentací,</p> <p>b) projektová dokumentace je úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu,</p> <p>c) je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem,</p> <p>d) předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány.</p>
§ 111 odst. 2	Stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby.
§ 111 odst. 3	Pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve stavebníka k jejímu doplnění a řízení přeruší; usnesení o přerušení se doručuje pouze stavebníkovi.
§ 112 odst. 2	Od ohledání na místě, popřípadě i od ústního jednání může stavební úřad upustit, jsou-li mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění. Upustí-li od ústního jednání, určí lhůtu, která nesmí být kratší než 10 dnů, do kdy mohou dotčené orgány uplatnit závazná stanoviska a účastníci řízení své námítky, popřípadě důkazy. Zároveň je upozorní, že k později uplatněným závazným stanoviskům, námítkám, popřípadě důkazům nebude přihlédnuto.
§ 114 odst. 1	Účastník řízení může uplatnit námítky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Účastník řízení ve svých námítkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námítkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první, se nepřihlíží.
§ 114 odst. 3	Námítku, o které nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, stavební úřad posoudí na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námítka nepřesahuje rozsah jeho působnosti. Nedošlo-li k dohodě o námítce občanskoprávní povahy, stavební úřad si o ní učiní úsudek a rozhodne ve věci; to neplatí v případě námitek týkajících se existence práva nebo rozsahu vlastnických práv.
§ 114 odst. 4	O podmínkách pro uplatňování námitek podle odstavců 1 a 2 musí být účastníci řízení poučeni v oznámení o zahájení řízení.

§ 115 odst. 1	Ve stavebním povolení stavební úřad stanoví podmínky pro provedení stavby, a pokud je to třeba, i pro její užívání. Podmínkami zabezpečí ochranu veřejných zájmů a stanoví zejména návaznost na jiné podmiňující stavby a zařízení, dodržení obecných požadavků na výstavbu, včetně požadavků na bezbariérové užívání stavby, popřípadě technických norem. Podle potřeby stanoví, které fáze výstavby mu stavebník oznámí za účelem provedení kontrolních prohlídek stavby; může též stanovit, že stavbu lze užívat jen na základě kolaudačního souhlasu.
§ 115 odst. 2	<p>U stavby obsahující technologické zařízení, u něhož je třeba ověřit způsobilost k bezpečnému užívání, dodržení podmínek stavebního povolení nebo integrovaného povolení podle zvláštního právního předpisu⁹⁾, stavební úřad může uložit ve stavebním povolení provedení zkušebního provozu. V takovém případě předem projedná se stavebníkem dobu trvání zkušebního provozu.</p> <p>9) Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů.</p>
§ 158 odst. 1	<p>Vybrané činnosti, jejichž výsledek ovlivňuje ochranu veřejných zájmů ve výstavbě, mohou vykonávat pouze fyzické osoby, které získaly oprávnění k jejich výkonu podle zvláštního právního předpisu¹⁴⁾. Vybranými činnostmi jsou projektová činnost ve výstavbě, kterou se rozumí zpracování územně plánovací dokumentace, územní studie, dokumentace pro vydání územního rozhodnutí a pro uzavření veřejnoprávní smlouvy nahrazující územní rozhodnutí a projektové dokumentace podle odstavce 2, a odborné vedení provádění stavby nebo její změny.</p> <p>14) Zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů.</p>
§ 158 odst. 2	<p>Projektovou dokumentací je dokumentace</p> <ol style="list-style-type: none"> a) stavby podle § 104 odst. 1 písm. a) až e), b) stavby pro vydání stavebního povolení podle § 115, c) k uzavření veřejnoprávní smlouvy podle § 116, d) k posouzení autorizovaným inspektorem podle § 117, e) změn staveb uvedených v písmenech a) až d) před jejím dokončením podle § 118, f) staveb uvedených v písmenech a) až e) k opakovanému stavebnímu řízení nebo dodatečnému povolení stavby podle § 129, g) pro provádění stavby, h) pro nezbytné úpravy podle § 137, nebo i) vodního díla k ohlášení podle § 15a odst. 2 písm. c) vodního zákona.
§ 169 odst. 1	Právnícké osoby, fyzické osoby a příslušné orgány veřejné správy jsou povinny při územně plánovací a projektové činnosti, při povolování, provádění, užívání a odstraňování staveb respektovat záměry územního plánování a obecné požadavky na výstavbu [§ 2 odst. 2 písm. e)] stanovené prováděcími právními předpisy.

Vyhláška č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění vyhlášky č. 20/2012 Sb.

§ 1 odst. 1	Tato vyhláška stanoví technické požadavky na stavby, které náleží do působnosti obecných stavebních úřadů.
§ 8 odst. 1	<p>Stavba musí být navržena a provedena tak, aby byla při respektování hospodárnosti vhodná pro určené využití a aby současně splnila základní požadavky, kterými jsou</p> <ol style="list-style-type: none"> mechanická odolnost a stabilita, požární bezpečnost⁸⁾, ochrana zdraví osob a zvířat, zdravých životních podmínek a životního prostředí⁹⁾, ochrana proti hluku¹⁰⁾, bezpečnost při užívání, úspora energie a tepelná ochrana¹¹⁾. <p>8) Vyhláška č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb. 9) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů. Vyhláška č. 380/2002 Sb., k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva. 10) Nařízení vlády č. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací. 11) Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů. Vyhláška č. 148/2007 Sb., o energetické náročnosti budov.</p>
§ 8 odst. 2	Stavba musí splňovat požadavky uvedené v odstavci 1 při běžné údržbě a působení běžně předvídatelných vlivů po dobu plánované životnosti stavby.
§ 16 odst. 1	Budovy musí být navrženy a provedeny tak, aby spotřeba energie na jejich vytápění, větrání, umělé osvětlení, popřípadě klimatizaci byla co nejnižší. Energetickou náročnost je třeba ovlivňovat tvarem budovy, jejím dispozičním řešením, orientací a velikostí výplní otvorů, použitými materiály a výrobky a systémy technického zařízení budov. Při návrhu stavby se musí respektovat klimatické podmínky lokality.
§ 16 odst. 2	<p>Budovy s požadovaným stavem vnitřního prostředí musí být navrženy a provedeny tak, aby byly dlouhodobě po dobu jejich užívání zaručeny požadavky na jejich tepelnou ochranu splňující</p> <ol style="list-style-type: none"> tepelnou pohodu uživatelů, požadované tepelné technické vlastnosti konstrukcí a budov, tepelné vlhkostní podmínky technologií podle různých účelů budov, nízkou energetickou náročnost budov.
§ 16 odst. 3	Požadavky na tepelné technické vlastnosti konstrukcí a budov jsou dány normovými hodnotami.
§ 55 odst. 2	Odchylky od norem jsou přípustné, pokud se prokáže, že navržené řešení odpovídá nejméně základním požadavkům na stavby uvedeným v § 8.

Vyhláška č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů

Čl. 1	Vyhláška stanoví základní požadavky na územně technické řešení staveb a zařízení a na účelové a stavebně technické řešení staveb a zařízení na území hlavního města Prahy, které náleží do působnosti Magistrátu hlavního města Prahy a úřadů městských částí, a dalších stavebních úřadů podle § 117, 118, 119, 120, 123 a 124 stavebního zákona.
Čl. 15 odst. 1	<p>Stavba musí být navržena a provedena tak, aby byla při respektování hospodárnosti vhodná pro zamýšlené využití a aby současně splnila základní požadavky, kterými jsou</p> <ol style="list-style-type: none"> mechanická odolnost a stabilita, požární bezpečnost, ochrana zdraví, zdravých životních podmínek a životního prostředí, ochrana proti hluku, užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, bezpečnost při užívání, úspora energie a zajištění hospodárného využití tepla.
Čl. 15 odst. 2	Stavba musí splňovat požadavky uvedené v odstavci 1 při běžné údržbě a působení běžně předvídatelných vlivů po dobu předpokládané existence.

Čl. 28 odst. 1	Budovy musí být navrženy a provedeny tak, aby spotřeba energií na jejich osvětlení, vytápění, větrání, popřípadě klimatizaci byla co nejnižší. Energetická náročnost budovy se ovlivňuje zejména tvarem budovy, jejím dispozičním řešením, orientací a velikostí osvětlovacích otvorů, použitými osvětlovacími a vytápěcími systémy a jejich hospodárnou regulací, zvolenými materiály a výrobky. Při návrhu budovy se musí respektovat klimatické podmínky lokality (například teplota vnějšího vzduchu a její kolísání, vlhkost vzduchu, síla a směr větru a četnost převládajících větrů, mohutnost a četnost srážek, průměrná doba slunečního svitu) a vliv okolního prostředí (stavby, terénní útvary, vzrostlá zeleň apod.) v místě výstavby.
Čl. 28 odst. 2	Budovy s požadovaným stavem vnitřního prostředí musí být navrženy a provedeny tak, aby byly zaručeny požadavky na <ul style="list-style-type: none"> a) zrakovou pohodu uživatelů, b) tepelnou pohodu uživatelů, c) tepelně technické vlastnosti konstrukcí, d) stav vnitřního prostředí pro technologické činnosti, případně pro chov zvířat, e) nízkou energetickou náročnost při provozu stavby.
Čl. 28 odst. 3	Tepelně technické, energetické a světelně technické vlastnosti budov jsou dány normovými hodnotami.

Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů

§ 2 odst. 2 písm. c) bod 3	Pro účely tohoto zákona se dodávkou tepelné energie rozumí dodávka energie tepla nebo chladu k dalšímu využití jinou fyzickou či právnickou osobou; dodávka energie tepla k dalšímu využití se uskutečňuje ve veřejném zájmu.
§ 2 odst. 2 písm. c) bod 11	Pro účely tohoto zákona se rozvodným tepelným zařízením rozumí zařízení pro dopravu tepelné energie tvořené tepelnými sítěmi a předávacími stanicemi; odběrné tepelné zařízení není součástí rozvodného tepelného zařízení.
§ 2 odst. 2 písm. c) bod 14	Pro účely tohoto zákona se soustavou zásobování tepelnou energií rozumí soustava tvořená vzájemně propojeným zdrojem nebo zdroji tepelné energie a rozvodným tepelným zařízením sloužící pro dodávky tepelné energie pro vytápění, chlazení, ohřev teplé vody a technologické procesy, je-li provozována na základě licence na výrobu tepelné energie a licence na rozvod tepelné energie; soustava zásobování tepelnou energií je zřizována a provozována ve veřejném zájmu.
§ 76 odst. 5	Držitel licence na rozvod tepelné energie má právo <ul style="list-style-type: none"> a) v souladu se zvláštním právním předpisem^{4d)} zřizovat a provozovat na cizích nemovitostech rozvodná tepelná zařízení, stavět podpěrné body a přetínat tyto nemovitosti potrubními trasami, b) vstupovat a vjíždět na cizí nemovitosti v souvislosti se zřizováním a provozem rozvodných zařízení, c) odstraňovat porosty ohrožující provoz rozvodných zařízení, pokud tak neučinil po předchozím upozornění a stanovení rozsahu vlastníků dotčené nemovitosti, d) vstupovat a vjíždět v souladu se zvláštními právními předpisy do uzavřených prostor a zařízení sloužících k výkonu činností a služeb orgánů Ministerstva obrany, Ministerstva vnitra, Ministerstva spravedlnosti, Bezpečnostní informační služby a do obvodu dráhy, jakož i vstupovat na nemovitosti, kde jsou umístěna zařízení telekomunikací, v rozsahu a způsobem nezbytným pro výkon licencované činnosti, e) vyžadovat zabezpečení ochrany rozvodných tepelných zařízení při provádění prací ohrožujících jejich bezpečný provoz; v případě poškození žádat náhradu veškerých nákladů spojených s neprodleným provedením oprav a uvedení do provozu, f) na náhradu škody při nedodržení základních parametrů dodávky tepelné energie podle odstavce 3 písm. b), g) zřizovat a provozovat vlastní telekomunikační síť k řízení, měření, zabezpečování a automatizaci provozu tepelných sítí a k přenosu informací pro činnost výpočetní techniky a informačních systémů. <p>^{4d)} Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).</p>
§ 76 odst. 7	Provozovatel rozvodného tepelného zařízení je povinen zřídit věcné břemeno umožňující využití cizí nemovitosti nebo její části pro účely uvedené v odstavci 5 písm. a), a to smluvně s vlastníkem nemovitosti; v případě, že vlastník není znám nebo není určen nebo proto, že je prokazatelně nedosažitelný nebo nečinný nebo nedošlo k dohodě s ním a jsou-li dány podmínky pro omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě podle zvláštního právního předpisu ^{4e)} , příslušný vyvlastňovací úřad rozhodne na návrh provozovatele rozvodného tepelného zařízení o zřízení věcného břemene umožňujícího využití této nemovitosti nebo její části. <p>^{4e)} Zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění).</p>

§ 77 odst. 5	Změna způsobu dodávky nebo změna způsobu vytápění může být provedena pouze na základě stavebního řízení se souhlasem orgánů ochrany životního prostředí a v souladu s územní energetickou koncepcí. Veškeré vyvolané jednorázové náklady na provedení těchto změn a rovněž takové náklady spojené s odpojením od rozvodného tepelného zařízení uhradí ten, kdo změnu nebo odpojení od rozvodného tepelného zařízení požaduje.
§ 94 odst. 3	Státní energetická inspekce, jako dotčený správní orgán, uplatňuje stanovisko k územnímu plánu a regulačnímu plánu a závazná stanoviska v územním řízení a stavebním řízení ^{4d)} . 4d) Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)

Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů

§ 2 odst. 1 písm. m)	Pro účely tohoto zákona se rozumí průkazem energetické náročnosti dokument, který obsahuje stanovené informace o energetické náročnosti budovy nebo ucelené části budovy.
§ 2 odst. 1 písm. s)	Pro účely tohoto zákona se rozumí větší změnou dokončené budovy změna dokončené budovy na více než 25 % celkové plochy obálky budovy.
§ 2 odst. 1 písm. u)	Pro účely tohoto zákona se rozumí technickým systémem budovy zařízení určené k vytápění, chlazení, větrání, úpravě vlhkosti vzduchu, přípravě teplé vody, osvětlení budovy nebo její ucelené části nebo pro kombinaci těchto účelů.
§ 4 odst. 2	Územní energetickou koncepci jsou povinni přijmout pro svůj územní obvod kraj, hlavní město Praha a statutární město.
§ 4 odst. 3	Územní energetickou koncepci může, pokud se nejedná o povinnost podle odstavce 2, přijmout pro svůj územní obvod nebo jeho část obec. Územní energetická koncepce přijatá obcí musí být v souladu s územní energetickou koncepcí přijatou krajem.
§ 4 odst. 5	Územní energetická koncepce obsahuje a) rozbor trendů vývoje poptávky po energii, b) rozbor možných zdrojů a způsobů nakládání s energií, c) hodnocení využitelnosti obnovitelných a druhotných energetických zdrojů a kombinované výroby elektřiny a tepla, zvláště se vyhodnotí vhodnost vytápění a chlazení využívajících obnovitelné zdroje energie v místní infrastruktuře, d) hodnocení využitelnosti energetického potenciálu komunálních odpadů ^{1b)} , e) hodnocení technicky a ekonomicky dosažitelných úspor z hospodárnějšího využití energie, f) řešení energetického hospodářství území včetně zdůvodnění a návrh opatření uplatnitelných pořizovatelem koncepce. 1b) Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
§ 7 odst. 1	V případě výstavby nové budovy je stavebník povinen plnit požadavky na energetickou náročnost budovy podle prováděcího právního předpisu a při podání žádosti o stavební povolení nebo ohlášení stavby doložit a) kladným závazným stanoviskem dotčeného orgánu podle § 13 splnění požadavků na energetickou náročnost budovy na nákladově optimální úrovni od 1. ledna 2013, b) kladným závazným stanoviskem dotčeného orgánu podle § 13 splnění požadavků na energetickou náročnost budovy s téměř nulovou spotřebou energie, a to v případě budovy, jejímž vlastníkem a uživatelem bude orgán veřejné moci nebo subjekt zřízený orgánem veřejné moci (dále jen „orgán veřejné moci“) a jejíž celková energeticky vztažná plocha bude 1. větší než 1 500 m ² , a to od 1. ledna 2016, 2. větší než 350 m ² , a to od 1. ledna 2017, 3. menší než 350 m ² , a to od 1. ledna 2018, c) kladným závazným stanoviskem dotčeného orgánu podle § 13 splnění požadavků na energetickou náročnost budovy s téměř nulovou spotřebou energie, a to v případě budovy s celkovou energeticky vztažnou plochou větší než 1 500 m ² od 1. ledna 2018, v případě budovy s celkovou energeticky vztažnou plochou větší než 350 m ² od 1. ledna 2019 a v případě budovy s celkovou energeticky vztažnou plochou menší než 350 m ² od 1. ledna 2020, d) průkazem energetické náročnosti budovy posouzení technické, ekonomické a ekologické proveditelnosti alternativních systémů dodávek energie.

§ 7 odst. 2	<p>V případě větší změny dokončené budovy jsou stavebník, vlastník budovy nebo společenství vlastníků jednotek povinni plnit požadavky na energetickou náročnost budovy podle prováděcího právního předpisu a stavebník je povinen při podání žádosti o stavební povolení nebo ohlášení stavby, anebo vlastník budovy nebo společenství vlastníků jednotek jsou povinni před zahájením větší změny dokončené budovy, v případě, kdy tato změna nepodléhá stavebnímu povolení či ohlášení, doložit průkazem energetické náročnosti budovy</p> <ul style="list-style-type: none"> a) splnění požadavků na energetickou náročnost budovy na nákladově optimální úrovni pro budovu nebo pro měněné stavební prvky obálky budovy a měněné technické systémy podle prováděcího právního předpisu, b) posouzení technické, ekonomické a ekologické proveditelnosti alternativních systémů dodávek energie podle prováděcího právního předpisu, c) stanovení doporučených opatření pro snížení energetické náročnosti budovy podle prováděcího právního předpisu.
§ 7 odst. 3	<p>V případě jiné než větší změny dokončené budovy nebo větší změny dokončené budovy, při které se dokládají požadavky na snížení energetické náročnosti pro měněné stavební prvky obálky budovy nebo technické systémy, a která je provedena do 10 let od vyhotovení průkazu energetické náročnosti této budovy, jsou vlastník budovy nebo společenství vlastníků jednotek povinni plnit požadavky na energetickou náročnost budovy podle prováděcího právního předpisu a pro stavbu splnit požadavky na energetickou náročnost pro měněné stavební prvky obálky budovy nebo měněné technické systémy podle prováděcího právního předpisu; to doloží kopii dokladů, které se vztahují k měněným stavebním prvkům obálky budovy nebo měněným technickým systémům a které jsou povinni uchovávat 5 let.</p>
§ 7 odst. 5	<p>Požadavky na energetickou náročnost budovy podle odstavců 1 až 3 nemusí být splněny</p> <ul style="list-style-type: none"> a) u budov s celkovou energeticky vztahnou plochou menší než 50 m², b) u budov, které jsou kulturní památkou, anebo nejsou kulturní památkou, ale nacházejí se v památkové rezervaci nebo památkové zóně¹²⁾, pokud by s ohledem na zájmy státní památkové péče splnění některých požadavků na energetickou náročnost těchto budov výrazně změnilo jejich charakter nebo vzhled; tuto skutečnost stavebník, vlastník budovy nebo společenství vlastníků jednotek doloží závazným stanoviskem orgánu státní památkové péče, c) u budov navrhovaných a obvykle užívaných jako místa bohoslužeb a pro náboženské účely, d) u staveb pro rodinnou rekreaci¹³⁾, e) u průmyslových a výrobních provozů, dílenských provozoven a zemědělských budov se spotřebou energie do 700 GJ za rok, f) při větší změně dokončené budovy v případě, že stavebník, vlastník budovy nebo společenství vlastníků jednotek prokáže energetickým auditem, že to není technicky nebo ekonomicky vhodné s ohledem na životnost budovy a její provozní účely. <p>¹²⁾ Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. ¹³⁾ Vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů.</p>
§ 13 odst. 1	<p>Ministerstvo (tj. Ministerstvo průmyslu a obchodu) je dotčeným orgánem státní správy při ochraně zájmů chráněných tímto zákonem v řízeních, která provádí Ministerstvo vnitra nebo Ministerstvo spravedlnosti, pokud u některých staveb tato ministerstva vykonávají působnost stavebních úřadů.</p>
§ 13 odst. 2	<p>Státní energetická inspekce je dotčeným orgánem státní správy při ochraně zájmů chráněných tímto zákonem v řízeních, která provádějí jiné stavební úřady, než jsou stavební úřady uvedené v odstavci 1. V těchto řízeních vydává na základě žádosti stavebníka závazná stanoviska, vzor žádosti a rozsah závazného stanoviska stanoví prováděcí právní předpis.</p>

Vyhláška č. 195/2007 Sb., kterou se stanoví rozsah stanovisek k politice územního rozvoje a územně plánovací dokumentaci, závazných stanovisek při ochraně zájmů chráněných zákonem č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a podmínky pro určení energetických zařízení

§ 2 odst. 3	Z hlediska dodržení technických požadavků na hospodaření s energií a alternativních systémů vytápění u staveb se vydává závazné stanovisko v územním nebo stavebním řízení k územnímu rozhodnutí nebo stavebnímu povolení.
§ 2 odst. 4	Závazná stanoviska se nevydávají v územním a stavebním řízení u staveb <ol style="list-style-type: none"> u samostatně stojících budov s roční spotřebou energie do 700 GJ, přičemž je rozhodující součet všech druhů energie, u energetických zařízení <ol style="list-style-type: none"> rozvodu tepla do délky potrubí do 500 m a přenášeném množství tepla do 700 GJ/rok, u zdrojů tepla do výkonu 1 MW_t a zdrojů elektřiny využívajících tepelné procesy s výkonem do 5 MW_e. Dále při aplikaci plynových turbin do 1 MW_e a při užití spalovacích motorů do 500 kW_e, u zařízení, u kterých není při provozu spotřebovávána energie.

Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

§ 1 odst. 1	Ochranou ovzduší se rozumí předcházení znečišťování ovzduší a snižování úrovně znečišťování tak, aby byla omezena rizika pro lidské zdraví způsobená znečištěním ovzduší, snížení zátěže životního prostředí látkami vnášenými do ovzduší a poškozujícími ekosystémy a vytvoření předpokladů pro regeneraci složek životního prostředí postižených v důsledku znečištění ovzduší.
§ 11 odst. 2	Krajský úřad vydává <ol style="list-style-type: none"> stanovisko k územnímu plánu a regulačnímu plánu obce v průběhu jeho pořizování, závazné stanovisko k umístění stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu⁶⁾, závazné stanovisko ke stavbě a změně stavby stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu⁶⁾, povolení provozu stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu (dále jen „povolení provozu“). <p><small>6) Například zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.</small></p>
§ 11 odst. 3	Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydává závazné stanovisko k územnímu a stavebnímu řízení a k řízení o vydání kolaudačního souhlasu z hlediska ochrany ovzduší u stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu.
§ 16 odst. 7	Právnícká a fyzická osoba je povinna, je-li to pro ni technicky možné a ekonomicky přijatelné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem.
§ 27 odst. 1	Správní činnosti na úseku ochrany ovzduší vykonávají tyto orgány ochrany ovzduší <ol style="list-style-type: none"> ministerstvo (tj. Ministerstvo životního prostředí), Ministerstvo zdravotnictví, inspekce (tj. Česká inspekce životního prostředí), Česká obchodní inspekce, krajské úřady, obecní úřady obcí s rozšířenou působností, obecní úřady, celní úřady a Ministerstvo zemědělství.
§ 27 odst. 2	Na území vojenských újezdů ¹⁹⁾ vykonávají státní správu v ochraně ovzduší újezdní úřady a Ministerstvo obrany. <p><small>19) Zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů.</small></p>

Příloha č. 2 – část	Vyjmenované stacionární zdroje				
	Vysvětlivky k tabulce:				
	1. Sloupec A – je vyžadována rozptylová studie podle § 11 odst. 9				
	2. Sloupec B – jsou vyžadována kompenzační opatření podle § 11 odst. 5				
	3. Sloupec C – je vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d)				
	*) nevztahuje se na spalování zemního plynu				
	kód		A	B	C
	ENERGETIKA – SPALOVÁNÍ PALIV				
	1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	x	x ^{*)}	
	1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW	x	x	x
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	x			
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW	x	x	x	
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	x			
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW	x	x	x	
1.4.	Spalování paliv v teplovzdušných přímotopných spalovacích zdrojích o celkovém jmenovitém příkonu od 0,3 do 5 MW	x			
1.4.	Spalování paliv v teplovzdušných přímotopných spalovacích zdrojích o celkovém jmenovitém příkonu nad 5 MW	x	x	x	

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

§ 57 odst. 1	Jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, správní orgán a) může dát podnět k zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci; v případech stanovených zákonem je správní orgán povinen takový podnět dát, nebo b) může vyzvat účastníka, popřípadě jinou osobu, aby podala žádost o zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci ve lhůtě, kterou správní orgán určí, nebo c) si o ní může učinit úsudek; správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu.
§ 57 odst. 2	Probíhá-li před příslušným správním orgánem nebo před jiným příslušným orgánem veřejné moci řízení o předběžné otázce nebo jestliže dal správní orgán k takovému řízení podnět podle odstavce 1 písm. a) či učinil výzvu podle odstavce 1 písm. b), postupuje správní orgán podle § 64. Pokud řízení na podnět správního orgánu nebylo zahájeno nebo nebyla podána žádost o zahájení řízení v určené lhůtě, lze v řízení pokračovat.
§ 57 odst. 3	Rozhodnutím příslušného orgánu o předběžné otázce, které je pravomocné, popřípadě předběžně vykonatelné, je správní orgán vázán.
§ 57 odst. 4	Jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, k jejímuž řešení je správní orgán příslušný, o níž však nelze rozhodnout ve společném řízení, provede správní orgán nejprve řízení o této předběžné otázce, je-li oprávněn zahájit řízení z moci úřední, popřípadě vyzve toho, kdo je oprávněn podat žádost, aby tak učinil.

§ 64 odst. 1	<p>Správní orgán může řízení usnesením přerušit</p> <p>a) současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2,</p> <p>b) současně s výzvou k zaplacení správního poplatku, který je spojen s určitým úkonem v řízení, a s určením lhůty k jeho zaplacení; v řízení pokračuje, jakmile mu byl předložen doklad o zaplacení správního poplatku,</p> <p>c) probíhá-li řízení o předběžné otázce nebo správní orgán</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. dal k takovému řízení podnět podle § 57 odst. 1 písm. a), 2. učinil výzvu podle § 57 odst. 1 písm. b), anebo 3. učinil úkon podle § 57 odst. 4; <p>za úkon správního orgánu se považuje i předání písemnosti k doručení podle § 19 a vyvěšení písemnosti na úřední desce,</p> <p>d) do doby ustanovení opatrovníka procesně nezpůsobilému účastníkovi,</p> <p>e) z dalších důvodů stanovených zákonem.</p>
§ 149 odst. 1	<p>Závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány.</p>

4. JUDIKATURA

Nález Ústavního soudu Pl. ÚS 37/96 ze dne 18. 3. 1997
 Nález Ústavního soudu Pl. ÚS 45/06 ze dne 11. 12. 2007
 Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ao 1/2005-98 ze dne 27. 9. 2005
 Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 26/2005-55 ze dne 9. 8. 2006
 Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 16/2006-54 ze dne 29. 3. 2007
 Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 80/2008-68 ze dne 17. 12. 2008
 Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 59 Ca 87/2009-64 ze dne 22. 9. 2010
 Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 59 A 7/2010-36 ze dne 19. 10. 2010

BEZBARIÉROVÉ UŽÍVÁNÍ STAVEB

Bytový dům – vstup

(stanovisko Odboru stavebního řádu MMR ze dne 13. 5. 2013 č. j. 10549/2013)

Vyhláška č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, v § 10 stanoví:

„(1) Pro přístup do prostor užívaných osobami s omezenou schopností pohybu nebo orientace platí obdobně § 6 odst. 2.

(2) Bytový dům s výtahem musí umožňovat užívání všech společných prostor osobami s omezenou schopností pohybu nebo orientace. Stavba bytového domu bez výtahu musí umožňovat užívání společných prostor nejméně v jednom podlaží, které slouží převážně pro bydlení.“

Smyslem celého ustanovení § 10 je zajistit v určeném rozsahu bezbariérovost bytového domu neboli přístup až ke vstupu do bytu.

Účelem § 10 odst. 1 je zajistit podmínky pro horizontální i vertikální pohyb po tomto domě.

Účelem § 10 odst. 2 je zajistit podmínky pro užívání společných prostor bytového domu. Pro jednotlivé části platí příslušné body v přílohové části vyhlášky. Například zvláště důležité jsou vstupy do domu. Zde se aplikuje bod 1 přílohy č. 3 k této vyhlášce.

Dvě vyhrazená stání se společnou manipulační plochou – šířka

(stanovisko Odboru stavebního řádu MMR ze dne 12. 7. 2013)

I. Bezbariérová vyhláška

Vyhláška č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb (dále jen „bezbariérová vyhláška“), v bodu 1.1.4. přílohy č. 2 obsahuje požadavky na rozměry bezbariérových parkovacích míst. Problematiky dvou sousedících stání se společnou manipulační plochou se týká pouze první a druhá věta, které znějí:

„1.1.4. Vyhrazená stání pro vozidla přepravující osoby těžce pohybově postižené a vyhrazená stání pro osoby doprovázející dítě v kočárku musí mít šířku nejméně 3 500 mm, která zahrnuje manipulační plochu šířky nejméně 1 200 mm. Dvě sousedící stání mohou využívat jednu manipulační plochu.“

Z toho vyplývá, že bezbariérová vyhláška nestanoví konkrétní hodnotu pro šířku dvou sousedících stání se společnou manipulační plochou. V takovém případě se pro aplikaci v praxi použije příslušná česká technická norma.

II. Norma ČSN 73 6056

V obecné rovině platí, že česká technická norma je schválený dokument pro opakované nebo stálé použití; není však obecně závazná. Česká technická norma poskytuje pro obecné a opakované používání pravidla, směrnice nebo charakteristiky čin-

ností nebo jejich výsledků zaměřené na dosažení optimálního stupně uspořádání ve vymezených souvislostech; viz § 4 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Při aplikaci ustanovení bodu 1.1.4 přílohy č. 2 k bezbariérové vyhlášce se použije norma ČSN 73 6056 Odstavné a parkovací plochy silničních vozidel. K dané problematice se vztahuje článek 6.6.2., včetně obrázku 7, a článek 6.6.3.

Článek 6.6.2. v textu k obrázku 7 stanoví, že:

„G – šířka jednotlivého stání se navrhuje 3,50 m

H – šířka dvojitěho stání se navrhuje 5,80 m

J – manipulační plocha se navrhuje 1,20 m.“

Článek 6.6.3. v poslední větě uvádí, že:

„Společnou manipulační plochu pro dvě vyhrazená parkovací stání podle obrázku 7 je vhodné barevně vyznačit.“

Odbor stavebního řádu požádal zpracovatele této normy o stanovisko ke způsobu výpočtu uvedené hodnoty 5,8 m pro šířku dvojitěho stání. Ten zaujal toto stanovisko:

„Výklad je jednoznačný, jedná se o dvě sousedící vyhrazená stání se společnou manipulační plochou. Z toho vyplývá, že vyhrazená stání jsou 3,5 m, která v sobě zahrnují manipulační plochu 1,2 m; tedy $2 \times 3,5 \text{ m} - 1,2 \text{ m} = 5,8 \text{ m}$. Nikde asi není pregnantně uvedeno, jak taková stání vyznačit. Rozhodně by se dvěma plnými čarami vyznačila celková šířka dvou sousedících stání se společnou manipulační plochou tedy 5,8 m. Po konzultaci se zpracovatelem TP 133 Zásady pro vodorovné dopravní značení lze uvést, že se stání každého auta v této šířce 5,8 m může vyznačit čímkoli, tedy barevná plocha, žlutý kříž nebo, jako je to v normě, dvě čárkované čáry s umístěním symbolů vozíčkáře doprostřed toho 2,3 m širokého místa

pro auto. Oproti obrázku 7 normy se pak doporučuje vynechat prostřední plnou čáru, která půlí šířku 5,8 m. Ta je pro běžnou aplikační praxi nadbytečná.“

III. Metodika k vyhlášce č. 398/2009 Sb. – IC ČKAIT, s. r. o., 2011

V roce 2011 vydalo Informační centrum ČKAIT, s. r. o, pro ČKAIT a MMR publikaci s názvem „Bezbariérové užívání staveb. Metodika k vyhlášce č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb“. Tato publikace v komentáři k bodu 1.1.4 přílohy č. 2 uvádí, že:

„Požadavky na vyhrazená stání jsou také součástí ČSN 73 6056 Odstavné a parkovací plochy silničních vozidel a ČSN 73 6058 Hromadné garáže. Při aplikaci společné manipulační plochy pro dvě vyhrazená stání je vhodné vycházet ze šířky stání pro běžná osobní vozidla (obr. 83, varianta C). ČSN 73 6056 v bodě 6.6.2. uvádí šířku tohoto dvojitěho stání 5 800 mm.“

Tato publikace poskytuje metodické návody na vzorová řešení. Konkrétně zde byl použit princip, při kterém je plocha každého jednotlivého parkovacího stání vyznačena dopravní značkou. Z obrázku 83 varianty c) potom vyplývá šířka 6,2 m.

Odbor stavebního řádu MMR má za to, že toto řešení maximálně eliminuje riziko zaparkovat vůz s přesahem na manipulační plochu, což by mohlo omezit uživatele druhého vozu při přesezení z vozu na vozík pro invalidy nebo zpět do vozu.

*Přílohu Stavebně správní praxe sestavila:
Ing. arch. Marcela Smolová
MMR*